

ROZHODČÍ NÁLEZ
Pracovního senátu Arbitrážní komise Českého svazu ledního hokeje z.s.
ve sporu

Navrhovatele I.: **HC AZ Havířov 2010 z.s.**

IČ: 68941994, se sídlem Těšínská 1296/2, 736 01 Havířov-Podlesí
registrační číslo Klubu 80608

zastoupený : Jaroslavem Mrowiecem, presidentem klubu

a

JUDr. Františkem Kubínem, advokátem,

se sídlem Zákostelí 725/16, 736 01 Havířov-Bludovice

Navrhovatele II: **HC ZUBR Přerov, z.s.**

IČ: 702 59 747

se sídlem Petřivalského 2885/5, Přerov I-Město, 750 02 Přerov

registrační číslo klubu: 80809

zastoupený: Mgr. Přemyslem Dvorským

předsedou představenstva

bytem Bratří Hlavců 90, 755 01 Vsetín

a

Mgr. Luděkem Václavkem, advokátem

se sídlem Václavská 316/12, 120 00 Praha 2 – Nové Město

Navrhovatele III.: **VALAŠSKÝ HOKEJOVÝ KLUB, z.s.**

IČ: 226 76 759

se sídlem Na Lapači 394, Rokytnice, 755 01 Vsetín

zastoupený: Danielem Tobolou

členem správní rady

bytem Bratří Hlavců 90, 755 01 Vsetín

a

Mgr. Michalem Žílou, advokátem

AK Maršálek & Žíla, ev.č. ČAK 12559,

se sídlem Stará cesta 676, 755 01 Vsetín

proti

Odpůrci: Výkonný výbor Českého svazu ledního hokeje z.s., se sídlem

Českomoravská 2420/15, Libeň, 190 00 Praha 9, IČ: 00536440

Zastoupený: Mgr. Lukášem Kuhajdou, advokátem se sídlem U Zvonu 142/11,

Východní Předměstí, 301 00 Plzeň

o zrušení rozhodnutí Výkonného výboru ČSLH o změnách v organizaci soutěže juniorů počínaje sezónou 2019-2020

Pracovní senát Arbitrážní komise ve složení:

Doc. JUDr. Vladimír Balaš, CSc. předseda Arbitrážní komise

JUDr. Milan Štejr člen pracovního senátu Arbitrážní komise

JUDr. Pavel Hamerník člen pracovního senátu Arbitrážní komise

rozhodl ve sporu o zrušení rozhodnutí Výkonného výboru ČSLH o změnách v organizaci soutěže juniorů počínaje sezónou 2019-2020

takto:

Návrh, aby Arbitrážní komise rozhodla, že

- (i) vzhledem ke všem shora uvedeným vadám napadeného rozhodnutí, ať už ke každé zvlášť či jednotlivě, Arbitrážní komise konstatuje, že napadené rozhodnutí je neplatné, popř. že se na něj hledí, jako by nebylo přijato a je tedy nicotné;
- (ii) Arbitrážní komise návazně na shledanou neplatnost, resp. nicotnost napadeného rozhodnutí konstatuje, že s ohledem na závažnost uvedených vad je napadené rozhodnutí nezhojitelné a nemůže být nahrazeno rozhodnutím stejného obsahu; pročež
- (iii) nejvyšší juniorskou soutěž v sezoně 2019/2020 bude hrát 24 týmů, kterým by náleželo právo účasti podle čl. 208 SDŘ ve spojení s příslušnými ustanoveními Systému soutěže DHL Extraligy juniorů 2018/2019, resp. Regionální ligy juniorů 2018/2019, tj. týmy, které se umístily na 1. až 22. místě v DHL Extralize juniorů v sezoně 2018/2019 a týmy, které se umístily na 1. a 2. místě v Regionální lize juniorů v sezoně 2018/2019,

se zamítá.

Odůvodnění

I. Pravomoc Arbitrážní komise rozhodovat spor, rozsah jejího mandátu a konstituování pracovního senátu Arbitrážní komise

Pravomoc/příslušnost Arbitrážní komise, resp. jejího pracovního senátu vyplývá ze čl. 16 Stanov ČSLH, a z Arbitrážního řádu.

Pokud jde o „rozhodné právo“, jsou jím v daném případě primárně Statutární předpisy ČSLH.

Složení pracovního senátu Arbitrážní komise

Navrhovatel jmenoval za člena pracovního senátu AK JUDr. Milana Štejra, odpůrce jmenoval JUDr. Pavla Hamerníka, Ph.D., oba dva jmenovaní jsou členy Arbitrážní komise, předsedou pracovního senátu je z titulu své funkce předsedy Arbitrážní komise Vladimír Balaš, tím byl pracovní senát řádně konstituován. Žádná ze stran nevznesla proti složení pracovního senátu ani proti jednotlivým členům žádnou připomínku nebo nenamítla podjatost členů pracovního senátu a pracovního senátu jako takového.

Místo konání rozhodčího řízení

Praha, sídlo ČSLH.

II. Průběh řízení a rekapitulace podání

Navrhovatel I.

HC AZ Havířov 2010 z.s.

Návrh na zahájení arbitrážního řízení ze dne 4.4.2019, včetně příloh a plné moci
podání ze dne 7.5.2019

Jmenování člena pracovního senátu Arbitrážní komise, předložení písemných důkazů a návrhů na výslech svědků a znalců a změnu návrhu z 06.05.2019 s přílohami.

Podání ze dne 21. června 2019 obsahující:

I. Návrh na spojení věcí ke společnému řízení

II. Společné vyjádření k dosavadnímu průběhu řízení, závěrečný návrh

III. Doplnující vyjádření ke sportovním aspektům sporu

včetně příloh

Navrhovatel II.

HC ZUBR Přerov z.s.

Podnět k zahájení arbitrážního řízení dle čl. 5 odst. 1 arbitrážního řádu ČSLH ze dne 5. dubna 2019, včetně příloh a plné moci

Oznámení o převzetí právního zastoupení - Jmenování člena pracovního senátu Arbitrážní komise, podání ze dne 7.5.2019 - Korekce arbitrážního návrhu ze dne 7. května 2019 včetně plné moci a příloh

Podání ze dne 21. června 2019 obsahující:

I. Návrh na spojení věcí ke společnému řízení (Valašský hokejový klub, HC AZ Havířov 2010)

II. Společné vyjádření k dosavadnímu průběhu řízení, závěrečný návrh

III. Doplnující vyjádření ke sportovním aspektům sporu

včetně příloh

Navrhovatel III

Valašský hokejový klub, z.s.

Návrh (podnět) k zahájení arbitrážního řízení dle Arbitrážního řádu Českého svazu ledního hokeje z.s. schváleného konferencí ČSLH dne 18.6.2016 („AR“) ze dne 5. dubna 2019, ze dne 3. května 2019, včetně příloh a plné moci

Jmenování člena pracovního senátu Arbitrážní komise a Úprava návrhu (podnětu) na zahájení arbitrážního řízení, Návrh důkazů ze dne 3. května 2019

Podání ze dne 21. června 2019 obsahující:

I. Návrh na spojení věci ke společnému řízení (HC ZUBR Přerov, z.s., HC AZ Havířov 2010)

II. Společné vyjádření k dosavadnímu průběhu řízení, závěrečný návrh

III. Doplňující vyjádření ke sportovním aspektům sporu

včetně příloh

Odpůrce

Výkonný výbor Českého svazu ledního hokeje z.s.

Vyjádření odpůrce k návrhům navrhovatelů na zahájení arbitrážního řízení ze dne 21.5.2019, včetně přílohy - zápis č. 31 ze zasedání VV ČSLH konaného dne 10.04.2019

Doplnění vyjádření odpůrce k návrhu navrhovatele (Valašský hokejový klub, z.s.) na zahájení arbitrážního řízení ze dne 4.4.2019 ze dne 11.6.2019

Vyjádření odpůrce k dosavadnímu průběhu řízení a závěrečné návrhy s přílohami

Smírné urovnání sporu

Pracovní senát Arbitrážní komise v soulad s ustanovením článku 6 odst. 2 Arbitrážního řádu vyzval strany sporu, aby se pokusily svůj spor vyřešit smírně. Navrhovatelé formálně odpůrci návrh o smír učinili návrhem na smírné řešení sporu ze dne 19.6.2019. Pokus o smír učiněný navrhovateli vycházel zcela z jejich návrhů, odpůrce návrh na smírné řešení sporu nepřijal.

Ústní jednání

Pracovní senát AK vydal dne 27.04.2019 usnesení, kterým poskytl stranám lhůtu pro jmenování členů pracovního senátu AK, k doplnění podání a předložení veškerých písemných důkazů a návrhů na výslech svědků nebo znalců.

Strany byly písemně předvolány k ústnímu jednání dne 29.05.2019

Ústní jednání bylo konáno dne 14.06.2019 v sídle ČSLH, HARFA OFFICE PARK, Českomoravská 2420/15, 190 00, Praha 9.

Strany sporu na ústním jednáním přednesly základní body svých podání a zrekapitulovaly svá dosavadní stanoviska, poté byly provedeny důkazy. Mezi stranami sporu nebylo sporu o skutkových okolnostech, spor byl veden o platnost rozhodnutí Výkonného výboru ČSLH (dále VV ČSLH), jímž VV Českého svazu ledního hokeje zřídil novou soutěž, Juniorskou ligu akademií s tím, že do této soutěže budou zařazeny pouze kluby mající akademii ČSLH, dále kluby, které statut Akademie nemají, ale jsou v příslušné sezóně účastníky extraligy seniorů, a dále klub EC Redbull Salzburg, splní-li dlouhodobě stanovené podmínky ze strany ČSLH, na 18 účastníků, přičemž tato soutěž bude v sezóně 2019-2020 nesestupová a rozhodnutí VV Českého svazu ledního hokeje z.s. ze dne 10. dubna 2019 o tom, že v sezóně 2019/2020 bude Juniorská liga akademií devatenáctičlenná, přičemž jejími účastníky bude sedmnáct Akademií Českého hokeje a extraligová HC Olomouc a EC Redbull Salzburg s tím, že soutěž bude v této sezóně výjimečně nesestupová.

Navrhovatelé tedy shodně uváděli, že rozhodnutí odpůrce ze dne 10. dubna 2019, které je předmětem sporu mezi navrhovateli a odpůrcem (dále jen „napadené rozhodnutí“) je neplatné, resp. nicotné pro rozpor s interními i obecně závaznými právními předpisy.

III. Spojení věci ke společnému řízení

Usnesením ze dne 15. července 2019 vyhověl pracovní senát navrhovatelům a všechna tři paralelně probíhající řízení spojil na jejich návrh ke společnému řízení.

IV. Tvrzení stran sporu

Navrhovatelé své návrhy formulovali v písemných podáních, během ústního jednání pak potvrdili, že na svých návrzích trvají a konečnou podobu dostaly jejich návrhy ve společném závěrečném vyjádření. Vzhledem k tomu, že navrhovatelé postupně upravovali a měnili petii svých návrhů, vycházel pracovní senát ze společného závěrečného návrhu, který považuje za poslední relevantní projev vůle navrhovatelů. Odpůrce ve svých podáních postupně reagoval na podání navrhovatelů, v zásadě však požadoval vždy zamítnutí všech postupně se měnících návrhů.

1. Navrhovatelé I, II a III

Navrhovatelé svůj závěrečný návrh formulovali v části IX závěrečného návrhu následovně:

ZÁVĚREČNÝ NÁVRH

Navrhovatelé na základě všech výše uvedených skutečností navrhuji, aby arbitrážní komise rozhodla, že:

- (iv) vzhledem ke všem shora uvedeným vadám napadeného rozhodnutí, ať už ke každé zvlášť či jednotlivě, Arbitrážní komise konstatuje, že napadené rozhodnutí je neplatné, popř. že se na něj hledí, jako by nebylo přijato a je tedy nicotné;
- (v) Arbitrážní komise návazně na shledanou neplatnost, resp. nicotnost napadeného rozhodnutí konstatuje, že s ohledem na závažnost uvedených vad je napadené rozhodnutí nezhojitelné a nemůže být nahrazeno rozhodnutím stejného obsahu; pročež
- (vi) nejvyšší juniorskou soutěž v sezoně 2019/2020 bude hrát 24 týmů, kterým by náleželo právo účasti podle čl. 208 SDŘ ve spojení s příslušnými ustanoveními Systému soutěže DHL Extraligy juniorů 2018/2019, resp. Regionální ligy juniorů 2018/2019, tj. týmy, které se umístily na 1. až 22. místě v DHL Extralize juniorů v sezoně 2018/2019 a týmy, které se umístily na 1. a 2. místě v Regionální lize juniorů v sezoně 2018/2019.

Odůvodnění svého návrhu shrnuli navrhovatelé do devíti částí „Společného vyjádření navrhovatelů - závěrečného návrhu takto:

- [1] Navrhovatelé, tj. HC AZ Havířov 2010 z.s., HC ZUBR Přerov, z.s. a VALAŠSKÝ HOKEJOVÝ KLUB, z.s. a (dále společně jako „navrhovatelé“) si tímto dovolují předložit Arbitrážní komisi společně vyjádření a závěrečný návrh k řízení vedenému mezi navrhovateli a Výkonným výborem Českého svazu ledního hokeje, z.s. (dále jen „odpůrce“).
- [2] Předmětem tohoto podání je shrnutí a upřesnění dosavadních písemných i ústních vyjádření navrhovatelů učiněných v přítomném řízení s cílem poukázat na skutečnost, že rozhodnutí odpůrce ze dne 10. dubna 2019, které je předmětem sporu mezi navrhovateli a odpůrcem (dále jen „napadené rozhodnutí“) je **neplatné, resp. nicotné** pro rozpor s interními i obecně závaznými právními předpisy. Podrobné shrnutí činí navrhovatelé níže.

I.

ROZPOR S PODMÍNKAMI OBSAZENÍ NOVÉHO PRÁVA ÚČASTI V SOUTĚŽI

- [3] Navrhovatelé především konstatují, že **postup odpůrce, jakým obsadil jednotlivé týmy do nově vytvořené juniorské ligy akademií, je v rozporu s čl. 212 soutěžního a disciplinárního řádu ČSLH (SDŘ)**. Tento postup, resp. napadené rozhodnutí, které je jeho konkrétním projevem, je proto neplatné pro zjevný rozpor se SDŘ. Tento rozpor přitom nelze nijak zhojit.
- [4] Je nesporné, že **juniorská liga akademií je nově zřízenou nejvyšší soutěží věkové kategorie juniorů**. Ve smyslu článku 201 odst. 2. SDŘ je juniorská liga akademií mistrovskou soutěží.
- [5] **O struktuře a hracím systému soutěže rozhodují příslušné řídicí orgány soutěže (ŘOS)**, jímž je dle čl. 202 odst. 1 SDŘ také výkonný výbor ČSLH (tj. odpůrce).
- [6] Dle článků 203 odst. 1, 208 a 212 SDŘ, které jsou závazné pro všechny ŘOS, je příslušný ŘOS povinen v rámci aplikace práva účasti družstva v soutěži postupovat dle příslušných ustanovení SDŘ. Smyslem a účelem SDŘ přitom je upravit, v části týkající se jednotlivých soutěží, závazné postupy a pravidla pro ŘOS, jako jakési organizační instituce jednotlivých soutěží.
- [7] Zařazování jednotlivých družstev do soutěží se řídí úpravou čl. 203 a násl. SDŘ, jíž musí každý ŘOS respektovat.
- [8] Věta druhá čl. 203 odst. 1. SDŘ výslovně uvádí, že mezi **základní podmínky účasti v soutěži patří**:
 - a) *právo účasti v soutěži (čl. 208 až 213 SDŘ),*
 - b) *územní příslušnost klubu k ŘOS; pokud se většina klubů v nejvyšší krajské soutěži nedohodne na společné soutěži, KVV ČSLH umožní těmto klubům start v nejvyšší soutěži jiných krajů,*
 - c) *přihláška družstva klubu do soutěže podaná v ŘOS stanoveném termínu a znění a se stanovenými přílohami (dále jako „Přihláška“).*
- [9] Článek 203 SDŘ je prvním článkem části SDŘ označené jako „**Zařazování družstev do soutěží**“, čímž je zdůrazněna skutečnost, že **právo účasti v soutěži je samostatným nárokovým titulem pro zařazení družstva do příslušné soutěže**.
- [10] **Právo účasti v soutěži má v SDŘ svá vlastní pravidla nezávislá na volném a nekontrolovatelném jednání jakéhokoliv ŘOS tak, aby se vyloučila libovůle, a naopak se do popředí dostalo soutěžení jednotlivých družstev**. Stránka sportovní má tedy zjevně přednost před stránkou administrativní. Tímto současně dochází i k naplnění

- obecného sportovního pravidla fair-play, které musí být ČSLH prosazován na všech úrovních a ve všech případech.
- [11] **Článek 203 odst. 1. písm. a) SDŘ** odkazuje v rámci práva účasti v soutěži na články 208 až 213 SDŘ, čímž současně **přesně vymezuje, co je obsahem práva účasti v soutěži** tak, aby v tomto ohledu nevznikaly jakékoli pochybnosti.
- [12] Na rozdíl od základních podmínek účasti v soutěži, které jsou pevně stanoveny v čl. 203 písm. a), b) a c) SDŘ, má v případě vedlejších podmínek účasti v soutěži dle článků 205 a 206 SDŘ příslušný ŘOS právo stanovit určité ekonomické a další podmínky. Pro samotný čl. 203 odst. 1 písm. a) SDŘ však tuto pravomoc ŘOS udělení nemá.
- [13] Článek 208 SDŘ upravující obsah práva účasti v soutěži normuje následující:
- [14] „Právo účasti v soutěži získá Klub umístěním v předcházejícím ročníku příslušné soutěže, postupem z nižší soutěže nebo převedením práva účasti v soutěži v souladu s čl. 209 až 213 SDŘ.“
- [15] **Právo účasti v soutěži**, jako základní podmínka pro zařazení družstva do dlouhodobé soutěže požádané ČSLH, je tedy definováno jako **nárokové právo na základě sportovních výsledků** („umístění Klubu v předcházejícím ročníku soutěže“, „postupem z nižší soutěže“), popř. na základě převedení práva v soutěži. Z cit. ustanovení SDŘ se naopak v žádném ohledu nepodává, že by právo účasti v soutěži mohlo vzniknout udělením na základě rozhodnutí ŘOS (tedy v projednávaném případě odpůrce).
- [16] Nelze přehlédnout, že SDŘ ani žádný jiný interní předpis ČSLH neumožňuje odpůrci, a ani jinému orgánu ČSLH, **právo účasti v soutěži udělovat**. SDŘ výslovně počítá pouze se sportovním dosažením výsledku družstva klubu, které zajistí příslušnému družstvu právo účasti v soutěži (resp. schvalování převedení účasti v soutěži na jiný subjekt dle článků 209 až 213 SDŘ, což však není tento případ).
- [17] Shora uvedený obsah práva účasti v soutěži doplňují další pravidla vyplývající z článku 212 SDŘ, podle něhož:
„Uvolněné právo účasti v soutěži nebo nové právo účasti v soutěži obsadí ŘOS při dodržení tohoto pořadí:
 a) snížením počtu sestupujících,
 b) zvýšením počtu postupujících,
 c) přenecháním práva účasti v soutěži jinému Klubu.“
- [18] Článek článku 212 SDŘ tak přesně a jasně normuje, že **ŘOS není oprávněn udělovat nové právo účasti v soutěži na základě libovůle**, na základě stanovení jakýchkoli podmínek či omezení. Právo účasti v soutěži jednoznačně vzniká na základě dosažení sportovních výsledků, které jsou samotným základem objektivizovaného přístupu ke vzniku práva účasti v soutěži.
- [19] SDŘ počítá s tím, že příslušné ŘOS jsou jakými administrátory jednotlivých soutěží, jsou povinni se řídit pravidly SDŘ, přičemž **žádné ustanovení SDŘ výslovně neuděluje právo jakémukoli ŘOS uměle vytvářet nové nejvyšší soutěže existujících soutěží bez toho, že by navazovaly na předchozí soutěže**.
- [20] I kdyby bylo možné extenzivním výkladem SDŘ dospět k závěru, že ŘOS je oprávněn v rámci organizace soutěží **vytvořit novou soutěž**, která se začleňuje do již existujících soutěží (což je projednávaný případ: byla zřízena zcela nová nejvyšší juniorská soutěž, která se začlenila „nahoru“ do existujících juniorských soutěží), **pak ve smyslu článku 212 SDŘ dochází ke vzniku nového práva účasti v soutěži** a při zařazení družstev do příslušné soutěže je třeba se řídit **závazným pořadím vzniku práva účasti v soutěži**.
- [21] Článek 212 SDŘ zdůrazňuje skutečnost, že příslušný ŘOS je povinen obsazovat nové právo účasti v soutěži při dodržení uvedeného pořadí tak, aby byla vyloučena libovůle při zařazování družstva do soutěže. Je to logické a pro všechny adresáty předmětné normy srozumitelné pravidlo, které vyjadřuje povinnost obsazovat jednotlivá místa v soutěži dle předem daných a známých pravidel, které závisí pouze na dosažení sportovních výsledků.
- [22] V rámci napadeného rozhodnutí přijatého odpůrcem 10. dubna 2019 je, v jeho dílčích bodech 4. a 5., uvedeno následující:
4. Právo účasti v nově vytvořené juniorské lize akademií pro sezónu 2019-2020 mají kluby mající statut Akademie Českého hokeje a kluby, které statut Akademie Českého hokeje nemají, ale jsou v příslušné sezóně účastníky extraligy seniorů, a dále klub EC Red Bull Salzburg.
5. Počet účastníků extraligy juniorů se pro sezónu 2019-2020 snižuje z 24 na 14 s tím, že právo účasti v této soutěži pro sezónu 2019-2020 mají kluby, které toto právo získaly ve smyslu čl. 208 SDŘ a zároveň nevyužijí případného práva účasti v soutěži juniorská liga akademií, přičemž uvolněná místa v soutěži extraliga juniorů budou obsazena v souladu s čl. 212 písm. a) SDŘ (snížení počtu sestupujících) a čl. 212 písm. b) SDŘ (zvýšení počtu postupujících). Vítěz extraligy juniorů v sezóně 2019-2020 získá právo účasti v juniorské lize akademií pro sezónu 2020-2021.
- [23] Z uvedeného vyplývají tyto závěry:
- a. odpůrce vytvořil napadeným rozhodnutím **zcela novou soutěž** (juniorskou ligu akademií), která se stala nejvyšší juniorskou soutěží (viz bod 5., věta poslední, podle které vítěz extraligy juniorů získá právo účasti v juniorské lize akademií);
- b. odpůrce **nestanovil konkrétní počet účastníků** nově vytvořené juniorské ligy akademií;

- c. **pro první sezónu 2019/2020 odpůrce udělil právo účasti v této nové nejvyšší soutěži:** (i) klubům se statutem Akademie Českého hokeje, (ii) juniorským týmům klubů, které hrají extraligu seniorů, a (iii) konkrétně určenému zahraničnímu týmu;
- d. **pro extraligu juniorů, která se z nejvyšší juniorské soutěže ze sezóny 2018/2019 stala pro sezónu 2019/2020 druhou nejvyšší soutěží, byla pro zařazení týmů do této soutěže použita pravidla SDR,** tedy právo účasti v soutěži podle článku 208 SDR a pravidla obsazování týmů při dodržení pořadí dle článku 212 SDR;
- e. **pro zařazení týmů do juniorské ligy akademií žádná pravidla týkající se umístění klubů a závazná pravidla pro dodržení pořadí při zařazování týmů do soutěží vyplývající ze SDR dodržena nebyla a právo účasti v soutěži udělil odpůrce** (na rozdíl od extraligy juniorů pro sezónu 2019/2020) **bez ohledu na závazná ustanovení tohoto předpisu.**

[24] Napadené rozhodnutí pak bylo aplikováno i v rámci průvodního dopisu k přihláškám do soutěží ČSLH v sezóně 2019/2020, který byl vyhotoven dne 11. dubna 2019 a následně rozeslán jednotlivým klubům. V rámci části 4/ označené jako „Právo účasti v soutěžích“ je uvedeno následující:

- a. **juniorská liga akademií – právo účasti pro sezónu 2019-2020 mají ve smyslu rozhodnutí VV ČSLH kluby HC Oceláři Třinec, reg.č. ČSLH 80203, ... (pozn. následuje výčet jednotlivých klubů);**
- b. **extraliga juniorů – právo účasti v soutěži pro sezónu 2019-2020 mají v návaznosti na výše uvedené ve smyslu čl. 208 SDR, čl. 212 písm. a) SDR (snížení počtu sestupujících) a čl. 212 písm. b) SDR (zvýšení počtu postupujících) kluby Valašský hokejový klub, reg.č. ČSLH 81008, ... (pozn. následuje výčet jednotlivých klubů);**
- c. **extraliga dorostu – kromě klubů, které získaly právo účasti v soutěži extraliga dorostu pro sezónu 2019-2020 ve smyslu čl. 208 SDR, se v souladu s čl. 212 písm. a) SDR (snížení počtu sestupujících) zařazuje do této soutěže též družstvo klubu HCM Warriors Brno, reg.č. ČSLH 70221.**

[25] **Odpůrce tak pro juniorskou ligu akademií udělil právo účasti v soutěži bez ohledu na závazná pravidla vyplývající ze SDR, tedy bez objektivizovaných pravidel SDR závislých na umístění týmů v extralize juniorů ze sezóny 2018/2019 (jako nově druhé nejvyšší soutěže pro sezónu 2019/2020). Tento postup je flagrantním porušením pravidel SDR, tedy dokumentu, který je závazný pro všechny orgány ČSLH, tedy i pro odpůrce jako řídicí orgán soutěže.**

[26] Pokud by odpůrce jako ŘOS postupoval dle SDR, pak by v daném případě musel při vytvoření nové nejvyšší juniorské soutěže aplikovat článek 208 SDR a čl. 212 písm. b) SDR (zvýšení počtu postupujících), tedy do juniorské ligy akademií měl zařadit jednotlivé týmy podle jejich umístění v posledním odehraném ročníku extraligy juniorů ze sezóny 2018/2019. Pouze těmto klubům totiž podle jejich umístění vzniklo právo účasti v soutěži právě dle článku 208 SDR, a to konkrétně tak, že příslušné kluby z extraligy juniorů získaly, v závislosti na počtu účastníků juniorské ligy akademií, právo účasti v juniorské lize akademií postupem z nižší soutěže.

[27] **Nové právo účasti v nové nejvyšší juniorské lize akademií pak mělo být odpůrcem jako ŘOS obsazeno dle článku 212 písm. b), tedy zvýšením počtu postupujících z extraligy juniorů ze sezóny 2018/2019 do juniorské ligy akademií pro sezónu 2019/2020, a to vše dle pořadí družstev v odehrané sezóně extraligy juniorů 2018/2019.** Pouze tímto postupem by byla splněna podmínka pro zařazování týmů do příslušné soutěže vyplývající z čl. 203 odst. 1 písm. a) SDR (právo účasti v soutěži), a dodržena pravidla pro obsazení nového práva účasti v soutěži stanovená v čl. 212 SDR.

[28] To se však nestalo. Vzhledem k tomu, že nově vytvořená juniorské ligy akademií nebyla řádně obsazena (nebyla postupem dle čl. 212 SDR obsazena nová práva účasti), lze uzavřít, že **právo účasti v juniorské lize akademií nemá platně uděleno žádný tým. Počet účastníků nově vytvořená juniorské ligy akademií je tak v sezóně 2019/2020 nula (jde o prázdnou množinu).**

[29] Postupem odpůrce tak byly všechny týmy dotčené takovým neplatným udělením práva účasti v juniorské lize akademií postaveny do nezáviděníhodné situace, neboť byly z ostatních juniorských soutěží v podstatě vyloučeny. Takový stav samozřejmě nemůže obstát a je proto zřejmé, že **napadené rozhodnutí je již ze své podstaty vadné a nelze k němu vůbec přihlížet.**

[30] Vycházejí z toho, že SDR jako interní předpis ČSLH a pramen práva spolku ČSLH stanovuje, co platí pro organizaci soutěží v rámci ČSLH, navrhovatelé v této souvislosti doplňují následující:

- a. **Jednotlivým klubům náleží výslovně upravená subjektivní práva (možnost jejich chování), která jim jsou zaručena objektivním právem (v daném případě SDR).**
- b. **Možnostem chování jednotlivých klubů zároveň odpovídají konkrétní povinnost ŘOS. Jinak řečeno, subjektivní právo klubu na účast v soutěži představuje možnost vyžadovat odpovídající chování ŘOS v rámci organizování soutěží.**
- c. **Není jisté náhodné, že SDR má ve svém označení slovo „soutěžní“, čímž se vyjadřuje právě a jen zdůraznění volné soutěže, soutěživosti jednotlivých klubů, nikoli direktivní, neobjektivní a ničím nepodložené udělování práva účasti v soutěži ze strany ŘOS bez ohledu na pravidla, která určuje SDR.**

d. Účast v nejvyšší soutěži, a o to víc u mládeže, není založena na ničem jiném, než na sportovním úspěchu, který je odrazem kvalitní práce, odměnou pro děti, které touží po vítězství v rámci soutěže a soutěživosti, nikoli administrativní rozhodování bez ohledu na materiální stránku věci.

- [31] **Odpůrce svévolným udělením práva účasti v soutěži, které není upraveno žádným vnitřním předpisem ČSLH, zcela zjevně překročil svoji pravomoc vyplývající ze SDR.** Takovým udělením práva v soutěži mimo podmínky a pravidla vyplývající ze SDR si odpůrce přisvojil něco, čím nedisponuje a disponovat ani nemůže, přičemž tímto svým postupem porušil základní pravidla práva účasti v soutěži vyplývající ze SDR, jako závazného předpisu pro všechny orgány a členy ČSLH.

II.

PORUŠENÍ PRAVIDEL HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

- [32] Hokejové soutěže organizované ČSLH (jednotlivě i jako celek) tvoří relevantní trh ve smyslu zákona č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „OHSZ“), na kterém probíhá hospodářská soutěž. Účast a výsledky v organizovaných soutěžích ledního hokeje (tj. i *stricto sensu* sportovní soutěže) přímo ovlivňují hospodářské výsledky jednotlivých soutěžitelů, a to nejen na profesionální vrcholové úrovni, ale i na úrovni amatérské, kde ovlivňují hospodářské zajištění vlastní činnosti soutěžitelů.
- [33] Této hospodářské soutěže se účastní rovněž navrhovatelé, kteří se v ní střetávají s ostatními soutěžiteli na trhu představovaném komplexem produktů a služeb souvisejících s provozováním ledního hokeje (včetně soutěžní sportovní činnosti), a to na území České republiky.
- [34] **Navrhovatelé jsou** řádnými členy ČSLH a jako takoví se účastní hospodářské soutěže, kterou ČSLH organizuje; jsou tedy **soutěžiteli**, kteří jsou (s ostatními soutěžiteli) sdruženi v ČSLH. Vedle navrhovatelů se hospodářské soutěže na vymezeném relevantním trhu účastní především také **ostatní členové ČSLH**.
- [35] Český svaz ledního hokeje, z.s. sdružuje všechny tuzemské subjekty provozující lední hokej, vytváří svou činností, normotvorbou a rozhodnutími právní rámec fungování celého relevantního trhu, resp. hospodářské soutěže na něm. **ČSLH je tedy zcela modelovým sdružením soutěžitelů** ve smyslu § 3 odst. 1 OHSZ, což plyne nejen z jeho právní formy (spolek), ale materiálně také ze specifického charakteru jeho členské základny a určeného předmětu činnosti.
- [36] Napadené rozhodnutí je kartelovým deliktem, neboť neoprávněně omezuje, resp. vylučuje navrhovatele z účasti v soutěži a tím přímo ovlivňuje výkon jejich hospodářské činnosti. Jde proto o **zakázanou dohodu** ve smyslu § 3 odst. 1 OHSZ, konkrétně **zakázané rozhodnutí sdružení soutěžitelů**, neboť výslovně zahrnuje tyto nedovolené prvky:
- rozdělení trhu,
 - diskriminační praktiky a
 - skupinový bojkot,
- [37] přičemž důsledkem této dohody je narušení hospodářské soutěže mezi hokejovými kluby napříč všemi věkovými kategoriemi, a to včetně profesionálních soutěží.
- [38] Z výše uvedených důvodů se navrhovatelé obrátili na Úřad pro ochranu hospodářské soutěže se stížností na porušení zákona, neboť se domnívají, že napadené rozhodnutí je v rozporu s OHSZ.
- [39] **Závěr:** Napadené rozhodnutí je absolutně neplatné pro porušení § 3 odst. 1 OHSZ.

III.

ROZPOR NAPADENÉHO ROZHODNUTÍ SE ZÁKONEM A STANOVAMI

- [40] Napadené rozhodnutí bylo učiněno odpůrcem, tj. výkonným výborem ČSLH, jako **statutárním orgánem** ČSLH (úvod čl. 11 stanov). Jde o **kolektivní orgán**, složený z prezidenta a deseti členů (čl. 11 odst. 1 stanov), který **rozhoduje ve sboru** na svém jednání za přítomnosti většiny svých členů **nadpoloviční většinou hlasů** všech členů (čl. 13 odst. 3 stanov).
- [41] Protože stanovy ČSLH obecně neurčují jinak, **použijí se** dle dikce § 246 odst. 3 občanského zákoníku **na zasedání a rozhodování výkonného výboru ČSLH** (tj. odpůrce) **přiměřeně též ustanovení § 248 až § 257 občanského zákoníku o členské schůzi**. Výjimkou jsou konkrétní pravidla jednání výkonného výboru upravená v čl. 13. stanov.
- [42] Z přiměřeného použití § 248 odst. 1 a § 249 odst. 1 občanského zákoníku a čl. 13 odst. 1 stanov se podává, že schůze výkonného výboru ČSLH svolává prezident ČSLH prostřednictvím sekretariátu ČSLH dle potřeby, nejméně však desetkrát v kalendářním roce. Taková schůze, resp. zasedání se svolává **pozvánkou**, z níž musí být zřejmé místo, čas a pořad zasedání, a to **nejméně 30 dnů před jeho konáním**¹.

¹ **V této lhůtě** se pozvánka se musí dostat do sféry dispozice členů, tedy jim **musí být doručena**. Zasedání je třeba svolat tak, **aby se ho členové mohli zúčastnit a řádně se na něj a jeho program připravit**. Cílem je **zajištění kvalifikovaného rozhodování** s dodržení základních práv členů. (Viz Lavický a kol. Občanský zákoník I. Obecná část (§ 1–654). Komentář. 1. vydání. C. H. Beck, 2014, s. 1201 an.)

- [43] Dále se z přiměřeného použití § 253 odst. 3 občanského zákoníku podává, že **záležitost, která nebyla v pozvánce zařazena na pořad zasedání výkonného výboru ČSLH, lze rozhodnout jen za účasti a se souhlasem všech členů výkonného výboru ČSLH (oprávněných o ní hlasovat)**².
- [44] Rovněž se z přiměřeného použití § 254 občanského zákoníku podává, že výkonný výbor ČSLH, resp. prezident, **zajistí vyhotovení zápisu** ze svého zasedání, a to do 30 dnů od jeho ukončení. Ze zápisu přitom musí být patrné, **kdo zasedání svolal a jak, kdy se konalo, kdo je zahájil, kdo mu předsedal, jaké případné další činovníky zasedání výkonný výbor zvolil, jaká usnesení přijala a kdy byl zápis vyhotoven**.³
- NEDOSTATKY ZÁPISU**
- [45] **Zápis** ze zasedání výkonného výboru ČSLH (tj. odpůrce) konaného dne 10. dubna 2019, na němž byla přijata sporná rozhodnutí, **nemá** (kromě jiných nedostatků) tyto **základní náležitosti** předepsané citovaným § 254 odst. 2 občanského zákoníku, když z něj není patrné:
- kdo zasedání svolal;
 - jak bylo zasedání svoláno (údaj o pozvánce dle § 249 odst. 1 občanského zákoníku);
 - kdo jej zahájil; ani
 - kdo mu předsedal;
- [46] Dále zápis nezahrnuje ani další předepsané náležitosti, neboť v něm absentují tyto základní údaje:
- o usnášeníschopnosti; a
 - o dosaženém hlasovacím kvoru při přijímání jednotlivých usnesení.
- [47] Dalším zásadním nedostatkem je **absence podpisu osoby, která vyhotovení zápisu zajistila** (§ 254 odst. 1 občanského zákoníku).
- [48] Tyto nedostatky samy o sobě zakládají závažné pochybnosti o tom, zda byly v případě svolání dotčeného zasedání výkonného výboru, jakož i v případě rozhodování i jednotlivých usnesení na něm údajně přijatých, dodrženy nezbytné formální a procedurální náležitosti. Jejich nedodržení je přitom stíháno zákonnou sankcí neplatnosti, resp. nicotnosti dotčených usnesení (mimo jiné i dle § 245 občanského zákoníku).
- NEDOSTATKY POZVÁNKY**
- [49] Ze zápisu není patrné, jak (resp. zda vůbec) bylo dotčené zasedání výkonného výboru ČSLH (tj. odpůrce) konané dne 10. dubna 2019 svoláno (což je nezbytná náležitost dle § 249 odst. 1 občanského zákoníku – viz výše).
- [50] Navrhovatelé proto z opatrnosti namítají také **nedostatek řádného svolání** dotčeného zasedání výkonného výboru.
- [51] Tento nedostatek je zásadní vadou působící neplatnost všech usnesení přijatých na tomto zasedání výkonného výboru, a to pro rozpor procedurálními pravidly stanovenými zákonem, přinejmenším pak s § 249 odst. 1 občanského zákoníku.
- [52] Vzhledem k absenci jiných písemných podkladů lze mít za to, že ke svolání došlo nějakou alternativní, patrně neformální cestou. Avšak ani v takovém případě k tomu zjevně nedošlo v souladu se stanovami ČSLH, resp. zákonem, neboť **pozvánka nesplňovala všechny náležitosti** předepsané § 249 odst. 1 občanského zákoníku, a to přinejmenším **v rozsahu pořadu zasedání**.
- [53] Jak je patrné ze zápisu z dotčeného zasedání výkonného výboru (č. 31), jeho pořad byl předem avizován v této podobě:
- Kontrola zápisu č. 30*
 - Zpráva sekretariátu*
 - Zpráva sportovního oddělení*
 - Zprávy předsedů komisí*
 - Zpráva PRO-HOCKEY Cz., s.r.o.*
 - Různé.*
- [54] Na dotčeném zasedání výkonného výboru ČSLH byla mimo jiné přijata i sporná rozhodnutí o změně v organizaci soutěží juniorů. Tomu však avizovaný pořad jednání nijak neodpovídal. Vlastní věcné usnesení bylo

² Je **zákonným právem člena** výkonného výboru, **aby byl s časovým předstihem obeznámen o plánu zasedání**. Jiný postup by mohl být v rozporu s dobrými mravy i s jinými obecnými principy (právo svobodně se sdružovat a s tím spojené právo účasti na spolkových věcech a na tvorbě vůle celku) podávajícími se již z ústavního pořádku. (op. cit. Občanský zákoník I. C. H. Beck, 2014, s. 1213 an.)

³ Vedle toho však nesmí chybět **údaj o usnášeníschopnosti** a dosaženém **hlasovacím kvoru** při přijímání jednotlivých usnesení, jež jsou nezbytnými atributy platného rozhodování kolektivního orgánu. (op. cit. Občanský zákoník I. C. H. Beck, 2014, s. 1216 an.)

- přijato jako výsledek diskuze přítomných členů výkonného výboru v rámci bodu jednání označeném jako „Zpráva sekretariátu“. Navazující změny interních předpisů pak v rámci bodu jednání označeném jako „Různé“.
- [55] Je tedy zjevné, že i kdyby bylo dotčené zasedání výkonného výboru ČSLH konané dne 10. dubna 2019 svoláno řádně, včetně včas doručené pozvánky se shora uvedeným pořadem jednání, pak skutečně projednáváné a rozhodované záležitosti tomuto pořadu jednání ani zdaleka neodpovídaly.
- NEPROJEDNATELNOST ZÁLEŽITOSTÍ NEZAŘAZENÝCH NA POZVÁNCE**
- [56] Uvedený nedostatek pozvánky na dotčené zasedání výkonného výboru ČSLH (tj. odpůrce) konané dne 10. dubna 2019 má nicméně ještě jeden, a to zcela fatální důsledek. Protože se tohoto zasedání neúčastnili úplně všichni členové výkonného výboru, nebylo na něm možné o naříkané změně v organizaci soutěží juniorů vůbec rozhodovat.
- [57] Jak bylo zmíněno výše, lze záležitost, která nebyla v pozvánce zařazena na pořad zasedání výkonného výboru ČSLH, rozhodnout jen za účasti a se souhlasem všech členů výkonného výboru ČSLH (§ 253 odst. 3 občanského zákoníku).
- [58] Případné pochyby o obsahu pozvánky (která dosud nebyla předložena a patrně ani neexistuje) lze překlenout výčtem jednotlivých bodů pořadu jednání na dotčeném zasedání projednávaných, jak je zachycen v úvodu popisovaného zápisu č. 31. Jak již bylo konstatováno, žádné rozhodování o změně v organizaci soutěží juniorů (tj. napadené rozhodnutí) na avizovaném pořadu tohoto zasedání uvedeno není.
- [59] Tento závěr ostatně potvrzuje příslušná část zápisu v rámci bodu 2. pořadu jednání „Zpráva sekretariátu“, v němž je napadené rozhodnutí uvozeno slovy: „T. Král otevřel opětovně otázku soutěží věkové kategorie juniorů. Proběhla diskuze.“
- [60] V této souvislosti navrhovatelé konstatují, že 4. resp. 5. dubna 2019, tj. necelý týden před přijetím napadeného rozhodnutí, podali k arbitrážní komisi své podněty, které jsou projednávány v tomto řízení, a v jejich rámci požadovali, mimo jiné, zrušení předchozích rozhodnutí výkonného výboru ČSLH (o změně organizace soutěže juniorů, tj. v téže věci) ze dne 14. února 2019 a 21. března 2019 (v reakci na posléze učiněné kroky odpůrce tento návrh následně navrhovatelé korigovali, a to vůči napadenému rozhodnutí).
- [61] Napadené rozhodnutí výkonného výboru ČSLH ze dne 10. dubna 2019 je tedy zjevně časově vázáno na podání uvedených arbitrážních podnětů, a je očitou reakcí na ně (součástí nyní napadeného rozhodnutí byla mimo jiné i rozhodnutí o zrušení uvedených předchozích rozhodnutí).
- [62] Vzhledem k těmto časovým okolnostem je zjevné, že návrh na nové rozhodnutí o změně organizace soutěže juniorů (tj. napadené rozhodnutí) nebyl a ani nemohl být uveden v pozvánce na toto konkrétní zasedání výkonného výboru. Ta by musela být dle dikce § 249 odst. 1 občanského zákoníku doručena všem členům výkonného výboru nejpozději 30 dnů předem, tj. nejpozději 11. března 2019. Avšak k tomuto dni dosud nebylo přijato zrušené předchozí rozhodnutí výkonného výboru ze dne 21. března 2019.
- [63] Obdobně je v případě navazujících změn interních předpisů příslušná část zápisu v rámci bodu 5. (tj. nikoli 6., jak bylo předpokládáno) pořadu jednání označeného „Různé“ uvozeno příslušné usnesení takto: „A. Vansa předložil návrh změn (pozn. řádů) a po diskuzi požádal VV ČSLH o schválení změn těchto řádů s účinností od 01.05.2019.“
- [64] Především nelze pominout, že rozhodování o změně interních předpisů, které má vždy závažné dopady dovnitř spolku, bylo zařazeno do zbytkové kategorie „Různé“, což je z hlediska transparentnosti a požadavků § 249 odst. 1 občanského zákoníku zcela nepřipustné.
- [65] Z pohledu § 253 odst. 3 občanského zákoníku je ovšem závažnější skutečnost, že tento návrh na změnu interních předpisů byl zjevně předložen až na dotčeném zasedání výkonného výboru, neboť se tak stalo až jako důsledek dříve neavizovaného (a zjevně ad-hoc přijatého) rozhodnutí o (další) změně v organizaci soutěží juniorů.
- [66] Navrhovatelé tedy uzavírají, že napadené rozhodnutí ani na ně navazující rozhodnutí o změně interních předpisů, nebylo a ani nemohlo být předem v rámci stanovené 30 denní lhůty uvedeno v rámci pořadu jednání na pozvánce na dotčené zasedání výkonného výboru ČSLH konaného dne 10. dubna 2019.
- [67] Za těchto okolností by dle dikce § 253 odst. 3 občanského zákoníku bylo možné o těchto záležitostech rozhodovat pouze za předpokladu, že by se dotčeného zasedání výkonného výboru ČSLH konaného dne 10. dubna 2019 účastnili úplně všichni členové výkonného výboru, přičemž ti všichni by také na místě s takovým postupem museli vyslovit svůj souhlas.
- [68] Ani jedna z těchto podmínek však nebyla splněna. Zápis z dotčeného zasedání výkonného výboru (č. 31) výslovně uvádí, že na něm bylo přítomno pouze 8 členů výkonného výboru (z celkových 11), když 3 členové, konkrétně Otakar Černý, Karel Jankovič, Libor Zábanský, absentovali. V tomto ohledu je druhá podmínka (projevený souhlas všech) v podstatě bezpředmětná, avšak ani o tom není v zápise z dotčeného zasedání výkonného výboru ani zmínka.
- [69] Napadené rozhodnutí, včetně na ně navazujícího rozhodnutí o změně interních předpisů je tedy neplatné pro rozpor s § 253 odst. 3 občanského zákoníku. To ostatně platí i pro všechna ostatní rozhodnutí, která nebyla řádně uvedena v pozvánce na dotčené zasedání výkonného výboru.

IV.

ABSENCE NORMOTVORNÉ PRAVOMOCI ODPŮRCE

- [70] Na napadené rozhodnutí se použije ustanovení § 245 odst. 1 občanského zákoníku, z něhož se podává, že **rozhodl-li orgán spolku v záležitosti, o které nemá působnost rozhodnout, hledí se na jeho usnesení, jako by nebylo přijato.**
- [71] **Jediným orgánem ČSLH oprávněným dle článku 9 odst. 1) stanov k normotvorné činnosti, tedy vydávání předpisů a řádů s celostátní působností, jimiž jsou především soutěžní, přestupní a disciplinární řád dle oblasti působnosti, registrační řád, je výlučně konference ČSLH, která pak dále ve smyslu odst. 2 písm. b) téhož článku stanov má schvalovat změny a doplňky stanov ČSLH a dalších společných předpisů a norem ČSLH a to kvalifikovanou většinou, (viz článek 7 odst. 7 stanov).**
- [72] **Ze žádného ustanovení stanov ČSLH naopak nelze dovodit, že by takové právo svědčilo rovněž odpůrci.** Pokud by odpůrce přesto tvrdil opak s odvoláním na jeho oprávnění vyplývající ze znění článku 11 odst. 4 stanov, tedy že je mezi konferencemi orgánem ČSLH s plnými kompetencemi pro řízení jeho činnosti v plném rozsahu a v souladu se stanovami ČSLH, nemůže toto stanovisko odpůrce dle navrhovatelů obstát, neboť je povinností odpůrce v době mezi konferencemi jednat v souladu se stanovami, tj. řídit se ustanovením článku 9 odst. 1 a odst. 2 Stanov ČSLH, kdy však v rámci svého jednání nemůže zasahovat do normotvorné činnosti, mezi níž patří i změny vydaných předpisů, která je stanovami svěřena výlučně do pravomoci konference ČSLH jako jeho nejvyššího orgánu.
- [73] V této souvislosti neobstojí ani případný poukaz odpůrce na čl. 102 Soutěžního a disciplinárního řádu ČSLH (dále jen „SDŘ“), neboť ten je nutno vykládat způsobem konformním se zněním Stanov ČSLH jako základního a právně nejsilnějšího interního předpisu ČSLH. Stanovy ČSLH, jak uvedeno výše, přitom udělují normotvornou pravomoc toliko konferenci ČSLH.
- [74] Jak je patrné z obsahu zápisu č. 31 ze zasedání odpůrce dne 10.4.2019, odpůrce v rámci bodu 2. projednávaného programu rozhodl o vytvoření nové nejvyšší soutěže juniorů a právu účasti v této soutěži mužstvům klubů majícím statut Akademie, dále klubu, které statut Akademie nemají, ale jsou v příslušné sezóně účastníky extraligy seniorů a určenému zahraničnímu klubu.
- [75] Odpůrce dále v rámci bodu 5. projednávaného programu svého jednání schválil změny Soutěžního a disciplinárního řádu, Registračního řádu, Přestupního řádu mimo klubů extraligy a I. ligy a Přestupního řádu pro kluby extraligy a I. ligy, to vše s účinností od 1.5.2019 (dále jen „**rozhodnutí o změně interních předpisů**“).
- [76] V posuzovaném případě tedy odpůrce v rozporu s výše uvedeným provedl změny interních předpisů ČSLH, které upravují tyto předpisy v návaznosti na napadené rozhodnutí, aniž by mu k tomu Stanovy ČSLH propůjčovaly pravomoc. **Rozhodnutí o změně interních předpisů je tedy nicotné dle § 245 občanského zákoníku.**
- [77] Je zřejmé, že **napadené rozhodnutí** je úzce spjato s výše popsáním rozhodnutím o změně interních předpisů, resp. **je bez provedení příslušných změn v interních předpisech nevykonatelné (nerealizovatelné, neúčinné)** a není tak způsobilé vyvolat zamýšlené právní následky. **Napadené rozhodnutí je tedy nevyhnutelně nicotné** ve smyslu ust. § 245 občanského zákoníku, stejně jako rozhodnutí o změně interních předpisů.

V.

ABSENCE ODŮVODNĚNÍ, BEZDŮVODNOST, NEPŘEDVÍATELNOST, PORUŠENÍ PRÁVA NA SPRAVEDLIVÝ PROCES

ABSENCE ODŮVODNĚNÍ

- [78] Napadené rozhodnutí není řádně odůvodněno. Absentuje v něm výčet racionálních důvodů, které vedly VV k tomuto neuváženému kroku. Nepředkládá rovněž žádné kompenzace újmy, kterou tato změna přináší.
- [79] Napadené rozhodnutí je tedy nedůvodné a jako takové je v rozporu se zákazem bezdůvodného znevýhodňování členů korporace dle ustanovení § 212 odst. 1 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku. Tento rozpor má za následek neplatnost napadeného rozhodnutí.

NEPŘEDVÍATELNOST, NEPŘEZKOUATELNOST

- [80] Každé rozhodnutí, které zakládá, mění či ruší práva (účast v nejvyšší soutěži) a povinnosti konkrétního subjektu, musí mít základní náležitosti a musí být předvídatelné a přezkoumatelné. To samozřejmě platí i v rámci fungování spolku, kde si členové o svých právech a povinnostech rozhodují samostatně (klub má právo být účastníkem nejvyšší soutěže, kdy o tom, zda této možnosti využije a přihlásí se do sezóny, je pouze na jeho uvážení).
- [81] Mezi základní náležitosti rozhodnutí (změna podmínek účasti v soutěži) musí patřit jeho určitost, srozumitelnost a přesvědčivost, jakož i konkrétní odůvodnění, proč k uvedené změně dochází. Tyto prvky však v napadeném rozhodnutí zjevně absentují.

BEZDŮVODNOST

- [82] V napadeném rozhodnutí samotném, stejně jako v mediálních výstupech, které jej doprovázely, chybí objektivní odůvodnění, které by ospravedlňovalo zjevné znevýhodnění navrhovatelů oproti ostatním účastníkům ELJ v sezóně 2018/2019. V tomto ohledu nemůže obstát vágní odůvodnění napadeného rozhodnutí tím, že bylo učiněno v zájmu rozvoje mládežnického hokeje jako celku. Ani status Akademie Českého hokeje, který byl

použit jako kritérium účasti v nejvyšší juniorské soutěži, není objektivním a obhajitelným důvodem pro znevýhodnění navrhovatelů a zásah do jejich práv a oprávněných zájmů, k nimž v tomto případě bezpochyby došlo, neboť se mají nejvyšší juniorské soutěže v ročníku 2019/2020 účastnit rovněž týmy, které status Akademie Českého hokeje nemají. Vedle toho si je odpůrce dobře vědom, že Akademie Českého hokeje nespĺňují očekávání, přinejmenším pokud jde o zařazování odchovanců do seniorských týmů, a že některé kluby jsou v tomto ohledu (popř. i ve sportovních výsledcích) úspěšnější, přestože status Akademie nemají. Blíže k tomuto tématu si navrhovatelé dovolují odkázat na dosavadní písemná i ústní podání ve věci, zejm. na písemné a ústní vyjádření navrhovatelů ze dne 14. června 2019.

- [83] Požadavkům přezkoumatelnosti pak neodpovídá ani část odůvodnění napadeného rozhodnutí k tomu, že soutěž bude v sezóně 2019/2020 „výjimečně nesestupová, aby nejlepší mladí hráči mohli vzhledem k domácímu mistrovství světa nastupovat v mužstvech dospělých“. To nicméně neodpovídá ani dosavadní praxi.

PORUŠENÍ PRÁVA NA SPRAVEDLIVÝ PROCES

- [84] Jednostrannou a direktivní změnou vyplývající z napadeného rozhodnutí, kdy nedošlo k řádnému a oboustrannému posouzení dalekosáhlých, až likvidačních následků pro postižené kluby, odpůrce popřel také základní právo dotčených klubů na spravedlivý proces.

- [85] V rámci vydání napadeného rozhodnutí nebyl řádně zjištěn skutkový stav. Jeho podnětem měla být údajná diskuse, která předcházela přijetí změny na Hokejovém fóru konaném dne 17. ledna 2019. To ovšem zcela přehlíží, že na tomto fóru na konkrétní dotaz zástupců navrhovatel naopak vedení ČSLH uvedlo, že změna pravidel soutěže extraligy juniorů se nebude týkat sezony 2019/2020.

- [86] Právo na spravedlivé řízení nepopíratelně náleží také členům spolků, tedy ve vztazích, které si řídí a spravují členové sami. Jednostranné změny, jako v případě Napadeného rozhodnutí, jsou projevem libovůle, což není v demokratickém právním státě přípustné ani v rámci spolkové činnosti. Spravedlivé řízení se vyznačuje především nezadatelným právem na spravedlivé projednání věci. To bylo navrhovateli o ostatním dotčeným klubům odepřeno, když neměli možnost se k projednávané problematice (vyloučení z extraligy juniorů) jakkoli předem vyjádřit.

- [87] **Závěr:** Napadené rozhodnutí je neplatné, neboť v rozporu s § 212 odst. 1 občanského zákoníku bezdůvodně znevýhodňuje navrhovatele.

VI.

ROZPOR S OBECNÝM ZÁKAZEM RETROAKTIVITY

- [88] Změna práva účasti v soutěži dopadající dle napadeného rozhodnutí již na nadcházející sezónu 2019/2020 je v rozporu s čl. 208 SDR a představuje nepřipustný retroaktivní zásah do práv navrhovatelů založených jejich účastí v posledním ročníku nejvyšší juniorské soutěže, resp. jejich konečným umístěním.

- [89] Je třeba opakovaně zdůraznit, že napadené rozhodnutí mění již existující právní vztahy (s dopadem na právo účasti v nadcházející sezóně). Jde tedy o zásah retroaktivní, což je zcela nepřipustné na všech úrovních svobodné společnosti, včetně vztahů mezi členy a orgány ČSLH jako spolku, jehož dobrovolně sdružovaní členové mají a musí mít zcela shodná práva. Tímto retroaktivním rozhodnutím došlo k naprosto flagrantnímu porušení základních pravidel normotvorby i individuálního administrativního rozhodování.

- [90] V této souvislosti navrhovatelé konstatují, že spolková autonomie, jakkoli je v českém právu široce pojata, není bezbřehá. Spolky, resp. jejich orgány jsou ve své normotvorné i rozhodovací činnosti limitovány zejm. obecnými důvody neplatnosti právního jednání dle § 580, resp. 588 občanského zákoníku, stejně jako povinností jednat v právním styku poctivě, jakož i s respektem k hodnotám, na nichž je vystavěno soukromé právo i právní řád jako celek. (Mezi tyto hodnoty, resp. zásady patří i nepřipustnost retroaktivního zásahu do práv osob bez jejich výslovného souhlasu.)

- [91] **Závěr:** Napadené rozhodnutí je absolutně neplatné pro zjevné narušení veřejného pořádku.

VII.

PODJATOST

- [92] Napadené rozhodnutí je nicotné, neboť v důsledku podjatosti některých členů odpůrce:

- (i) odpůrce nebyl při jeho schvalování usnášeníschopný; a
(ii) napadené rozhodnutí nebylo schváleno potřebnou nadpoloviční většinou všech členů odpůrce.

- [93] Napadené rozhodnutí trpí vadou podjatosti osob podílejících se na jeho přijetí. V rámci hlasování (dohody o přijetí) napadeného rozhodnutí byly ve VV účastny hlasování, a tedy podílely se na jeho přijetí, i osoby, které jsou jednak členy VV, a jednak jsou představiteli klubů, které mají statut Akademie Českého hokeje (Aleš Kmoníček – Mountfield Hradec Králové, Bedřich Ščerban – Dukla Jihlava, Jiří Šlégr – HC Litvínov, Aleš Pavlík – HC Vítkovice, Petr Bříza – Sparta Praha), tj. hned 5 z 8 přítomných členů VV.

- [94] Na procesu přijetí Napadeného rozhodnutí se tedy podílely osoby, které se pro jejich poměr k věci vůbec procesu rozhodování účastnit neměly. **Napadené rozhodnutí trpí procesními vadami pro podjatost členů VV, kteří**

měli zájem na výsledku rozhodnutí, přičemž pro jejich poměr k věci měli být tito členové VV z rozhodování o této otázce vyloučeni.

- [95] Z výše uvedeného vyplývá, že při schvalování napadeného rozhodnutí byli přítomni pouze 3 členové VV z 11 oprávnění hlasovat. Výkonný výbor tedy **nemohl být** při schvalování napadeného rozhodnutí **usnášeníschopný** (dle čl. 13 odst. 3 Stanov ČSLH je jednání VV usnášeníschopné, pokud je přítomna nadpoloviční většina všech členů VV, tj. 6). Současně platí, že napadené **rozhodnutí nemohlo být** ani platně **schváleno**, neboť pro něj s ohledem na výše uvedené **nemohla platně hlasovat nadpoloviční většina všech členů VV** (opět čl. 13 odst. 3 Stanov ČSLH).
- [96] **Závěr:** Napadené rozhodnutí je nicotné pro nesplnění podmínky usnášeníschopnosti, resp. potřebné většiny hlasů dle čl. 13 odst. 3 Stanov ČSLH.

VIII.

ROZPOR S DOBRÝMI MRAVY

- [97] Napadené rozhodnutí VV je v rozporu s dobrými mravy a je tedy třeba na ně v souladu s § 245 občanského zákoníku hledět tak, jako by nebylo přijato, neboť:
- (i) má diskriminační charakter vůči navrhovatelům; a
 - (ii) vykazuje prvky zneužití většiny na úkor menšiny.
- [98] Stanovení statusu Akademie Českého hokeje jako kritéria účasti v nejvyšší juniorské soutěži pro ročník 2019/2020 je diskriminační vůči klubům, které tento status nemají. Přitom platí, že je-li s členem spolku zacházeno nerovným způsobem, lze diskriminační jednání spolku pokládat za rozporné s dobrými mravy, a na usnesení na něm založené je možno hledět jako na nicotný akt podle § 245 občanského zákoníku.⁴
- [99] Účast v nejvyšší soutěži juniorů má být dle ČSLH podmíněna splněním nově stanovené a předem dříve neznámé formální podmínky, tj. statusem Akademie Českého hokeje; její splnění je nicméně za daných časových okolností objektivně nemožné. Taková podmínka je proto vůči navrhovatelům (i vůči dalším postiženým klubům) **zjevně diskriminační**. Podmínka statutu Akademie Českého hokeje přitom v rámci soutěží organizovaných ČSLH představuje **úplné novum**, když nikdy předtím tato podmínka stanovená nebyla (a nikdy nebyla ani předem indikována jako budoucí kritérium účasti v jakékoli soutěži). Pominout nelze ani skutečnost, že účast v programu Akademii Českého hokeje od počátku byla a nadále je dobrovolná.
- [100] Jde také o **naprosté unikum**, když takovou podmínku pro účast v žádné jiné soutěži ČSLH nepožaduje. Status Akademie Českého hokeje přitom s účastí v uvedené soutěži **nijak věcně nesouvisí**.
- [101] Rovněž výše uvedená podjatost členů VV ČSLH a s ní související zneužití většiny hlasů v rámci VV ČSLH k prosazování zájmů vlastních klubů, vedou dle názoru navrhovatelů k nevyhnutelnému závěru, že se všechna napadené rozhodnutí **příčí dobrým mravům** v takové míře, že je třeba na ně v souladu s § 245 občanského zákoníku hledět tak, jako by nebylo přijato.
- [102] **Závěr:** Na napadené rozhodnutí je dle § 245 občanského zákoníku nutné hledět, jako by nebylo přijato, neboť se **příčí dobrým mravům**.

IX.

ROZPOR SE ZÁSADOU OCHRANY LEGITIMNÍHO OČEKÁVÁNÍ

- [103] Vedle dobrých mravů porušil odpůrce přijetím napadeného rozhodnutí rovněž obecně platnou zásadu právní jistoty a ochrany legitimního očekávání na straně klubů (a také jejich obchodních partnerů). Princip legitimního očekávání vyjadřuje základní požadavek právní jistoty. Navrhovatelé mají stále subjektivní právo (na účast v soutěži), resp. mají stále právo na to, aby jejich očekávání (jakož i očekávání jejich obchodních partnerů) byla naplněna.
- [104] Navrhovatelé se v souladu s vnitřními předpisy ČSLH přihlásili do DHL Extraligy juniorů pro sezonu 2018/2019, splnil všechny podmínky účasti. V této souvislosti vyčlenili nemalé finanční prostředky na stabilní zázemí, trenérskou oporu, vytvoření hráčského kádrů s perspektivou setrvání v nejvyšší soutěži i v nadcházejících sezónách, jelikož měli legitimní očekávání dlouhodobé účasti v nejvyšší juniorské soutěži. Navrhovatelé zajistili v rámci svých možností posílení svého týmu, zajistili hráčům odpovídající vzdělávací zařízení a učinili další kroky systémového řízení sportovní a vzdělávací stránky svých hráčů s vizí dlouhodobé účasti v extralize juniorů. Navrhovatelé tak činili kroky, jež považovali za nezbytné k dostání svých závazků, ke kterým se účastí v nejvyšší soutěži zavázali.
- [105] Tyto legitimní záměry a očekávání, jakož i další práva navrhovatelů, byly napadeným rozhodnutím **závažně poškozeny**.

2. Odpůrce

⁴ Srov. (op. cit. Občanský zákoník I. C. H. Beck, 2014, s. 1185 a n.)

Odpůrce ve svém závěrečném návrhu uvedl, že je přesvědčen, že ani po provedeném řízení a v něm provedeném dokazování nelze shledat návrhy navrhovatelů opodstatněnými, a to především z těchto důvodů:

1. Odpůrce na tomto místě především konstatuje, že svým rozhodnutím ze dne 10.4.2019, ve znění citovaném ve vyjádření odpůrce k návrhům navrhovatelů na zahájení arbitrážního řízení (dále jen dále jen „rozhodnutí ze dne 10.4.2019“) plně v souladu se svými kompetencemi dle Stanov a dalších předpisů Českého svazu ledního hokeje z.s. (dále jen „ČSLH“) a plně v souladu s účelem a úkoly ČSLH odpůrce vytvořil v rámci věkové kategorie juniorů zcela novou soutěž – juniorskou ligu akademií, zároveň, opět plně v souladu s již uvedeným, určil, jaké kluby mají pro sezónu 2019-2020 právo účasti v této nově vytvořené soutěži, respektive jaké základní podmínky musí kluby, které budou mít zájem se této soutěže v sezóně 2019-2020 účastnit, splňovat, a současně rozhodl o obsazení stávajících jím řízených soutěží věkové kategorie juniorů, jimiž jsou extraliga juniorů a liga juniorů (dříve pod názvem regionální liga juniorů), družstva jednotlivých klubů, respektive rozhodl, že tyto budou při současném snížení počtu účastníků extraligy juniorů z 24 na 14 obsazeny dle příslušných ustanovení Soutěžního a disciplinárního řádu ČSLH (dále jen „SDŘ“). Ani ve světle navrhovatelů opakovaně uváděné argumentace přitom nelze učinit jiný závěr, než že tento postup odpůrce není v rozporu s žádným obecně závazným právním předpisem ani s žádným předpisem ČSLH. Žádný obecně závazný právní předpis ani žádný předpis ČSLH totiž takový postup odpůrce rozhodně nezakazuje. Je přitom k naplnění účelu a úkolů ČSLH zejména vzhledem k níže uvedenému naopak naprosto nezbytné, aby odpůrce jím v daném případě zvoleným způsobem oprávněn postupovat byl.
2. Ve vztahu k právům samotných navrhovatelů je pak na místě opětovně zdůraznit, že navrhovatelé i nadále zůstávají účastníky extraligy juniorů (samozřejmě splní-li všechny stanovené podmínky pro účast jeho družstva v této soutěži), když právo účasti v této soutěži pro sezónu 2019-2020 získali ve smyslu ustanovení článku 208 SDŘ umístěním v předcházejícím ročníku této soutěže a toto jejich právo nebylo rozhodnutím ze dne 10.4.2019 nikterak dotčeno.
3. K dalším námitkám navrhovatelů proti rozhodnutí ze dne 10.4.2019 odpůrce konstatuje, že toto rozhodnutí bylo přijato jako výsledek dlouhodobé práce s mládeží všech věkových kategorií na všech výkonnostních úrovních a po pečlivém uvážení veškerých v tomto ohledu podstatných faktorů, a to ryze v zájmu rozvoje celého mládežnického hokeje v České republice. Odpůrce takto rozhodl zejména vzhledem k tomu, že:
 - (i) v minulých letech proběhla široká diskuse (napříč celým hokejovým hnutím) o stavu výchovy talentované mládeže v ledním hokeji,
 - (ii) předmětem této diskuse byl i systém soutěží, zvláště pak soutěží věkové kategorie juniorů, který se v minulosti mnohokrát měnil, a to s konstatováním, že pro zefektivnění práce s mládeží by bylo prospěšné vytvoření zvláštní soutěže, v níž budou soustředěny kluby, které dlouhodobě a v souladu s představami ČSLH a dlouhodobě kontrolovaným a prověřovaným způsobem úspěšně pracují s hokejovou mládeží všech věkových kategorií a u nichž je rovněž reálná perspektiva, že budou v této práci pokračovat i do budoucna,
 - (iii) ČSLH mimo jiné i na toto téma svolal v lednu tohoto roku tzv. hokejové fórum, které výše uvedený princip konstatovalo, a toto bylo následně potvrzeno stanovisky drtivé většiny klubů ČSLH a
 - (iv) uvedený princip je také plně v souladu s principy státní podpory poskytované ČSLH ze strany Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy (program II – sportovně talentovaná mládež), kdy je poskytovatelem této státní podpory požadována ve své podstatě co možná největší koncentrace výjimečně nadaných, talentovaných hokejistů s největší perspektivou budoucí vrcholové výkonnosti k zajištění jejich přípravy směřující ke státní reprezentaci.
4. Nad rámec výše uvedeného pak odpůrce k tvrzením navrhovatelů o jeho sportovních úspěších na poli práce s mládeží ve smyslu umístění jejich družstev v jednotlivých soutěžích ČSLH pouze pro úplnost arbitrážní komisi předkládá vyhodnocení umístění družstev jednotlivých klubů ČSLH v extralize juniorů v sezónách 2011-2012 až 2018-2019, z něhož vyplývá, že z dlouhodobého hlediska se navrhovatelé mezi všemi kluby ČSLH účastnicími se soutěží ČSLH této věkové kategorie umístil na souhrnném 20., 23 a 19. místě. Pokud dále např. navrhovatel I. v tomto směru argumentuje mimo jiné tvrzením, že odchovancem navrhovatele je hráč David Pastrňák, dlužno na tomto místě upřesnit, že tento hráč působil u navrhovatele pouze do patnácti let svého věku, kdy, plně v souladu s koncepcí výchovy talentované mládeže ČSLH, odešel působit do klubu extraligy seniorů, od roku 2015 majícího statut Akademie Českého hokeje (klub HC Oceláři Třinec).

Odpůrce ve svém závěrečném vyjádření k návrhům navrhovatelů HC ZUBR Přerov z.s a Valašský hokejový klub, z.s uvádí, že je přesvědčen, že ani po provedeném řízení a v něm provedeném dokazování nelze shledat podnět navrhovatelů opodstatněným, a to především z těchto důvodů:

Rozhodnutí odpůrce ze dne 10.4.2019 ve znění citovaném ve vyjádření odpůrce k podnětu navrhovatele k zahájení arbitrážního řízení ze dne 21.5.2019 (dále jen „rozhodnutí ze dne 10.4.2019“) bylo, jak již dříve ze strany odpůrce konstatováno, přijato hlasy řádně zvolených členů odpůrce. K navrhovatelem dovozované podjatosti členů odpůrce při přijímání rozhodnutí ze dne 10.4.2019 přitom nezbyvá než nad rámec již uvedeného zdůraznit, že případné přitakání názoru navrhovatele v tomto směru by ve své podstatě znamenalo, že by odpůrce s ohledem na své ze Stanov Českého svazu ledního hokeje z.s. (dále jen „ČSLH“) vyplývající složení nemohl ve vztahu k jím jakožto řídicím orgánem řízeným soutěžím přijímat prakticky žádná rozhodnutí.

Odpůrce rovněž reaguje na ústní jednání za účasti zástupců Valašského hokejového klubu, z.s a uvádí v bodě 3 a 4 svého podání následující:

Jak již přitom bylo při ústním jednání konaném v této věci dne 14.6.2019 k závěrům při tomto ústním jednání navrhovatelem předneseným odpůrcem konstatováno, ustanovení článků 208 až 212 SDR, jichž se navrhovatel v rámci svého přednesu při ústním jednání dovolával a která měl, dle navrhovatele, odpůrce ve vztahu k nově vytvořené juniorské lize akademií aplikovat, na danou soutěž jakožto soutěž zcela novou aplikována být nemohla. Ze samotné textace těchto ale i navazujících ustanovení SDR totiž jednoznačně vyplývá, že právě též z hlediska přednesu navrhovatele klíčové ustanovení článku 212 SDR dopadá výlučně na již existující soutěže (respektive práva účasti v nich). Řídicí orgán soutěže (v tomto případě odpůrce) tak nemůže, a tedy ani nemůže být povinen, dle tohoto ustanovení postupovat u (jako zde) nově vytvořené soutěže. Pouze pro vysvětlení ještě k argumentaci navrhovatele v tomto směru odpůrce dodává, že „novým právem účasti v soutěži“ je v ustanovení článku 212 SDR myšleno právo účasti v již existující soutěži vzniklé zvýšením počtu účastníků této soutěže. V tomto ohledu je rovněž zapotřebí uvést, že z nově vytvořené soutěže nelze v momentu jejího vytvoření sestoupit ani do ní postoupit. Stejně tak nelze z logiky věci u nově vytvořené soutěže hovořit o jakémkoliv umístění v jejím předcházejícím ročníku.

Ve vztahu k právům samotného navrhovatele je pak na místě především znovu zdůraznit, že navrhovatel i nadále zůstává účastníkem extraligy juniorů (samozřejmě splní-li všechny stanovené podmínky pro účast jeho družstva v této soutěži), když právo účasti v této soutěži pro sezónu 2019-2020 získal ve smyslu ustanovení článku 208 SDR umístěním v předcházejícím ročníku této soutěže a toto jeho právo nebylo rozhodnutím ze dne 10.4.2019 nikterak dotčeno.

Odpůrce tedy i nadále žádá, aby arbitrážní komise návrhy navrhovatelů na zahájení arbitrážního řízení, jako nedůvodné v celém rozsahu zamítla.

Závěrem ještě odpůrce uvádí, že v mezidobí, a to konkrétně dne 19.6.2019, obdržel prezident ČSLH a členové odpůrce od navrhovatelů dopis ze dne 19.6.2019 označený jako „Návrh na smírné řešení sporu“. Dle přesvědčení odpůrce je běžnou zvyklostí, že smír mezi účastníky představuje určitý kompromis vzniklý na základě ústupků ze strany jednotlivých účastníků sporu. Jelikož však v tomto případě, jak z obsahu předmětného dopisu mimo jakoukoliv pochybnost vyplývá, navrhovateli navrhované „smírné řešení sporu“ takto rozhodně koncipováno není, je uvedený návrh navrhovatelů pro odpůrce neakceptovatelný.

V. Skutková zjištění pracovního senátu a právní kvalifikace a rozsah mandátu Arbitrážní komise

Pracovní senát Arbitrážní komise vycházel při posuzování sporu z tvrzení stran a předložených důkazů. První otázka, s níž se musel vypořádat se týká rozsahu mandátu Arbitrážní komise.

Rozsah mandátu Pracovního senátu Arbitrážní komise

První otázkou, s níž se musel pracovní senát AK vypořádat je otázka rozsahu mandátu Arbitrážní komise, jak vyplývá ze statutárních předpisů ČSLH. V rámci svých úvah se pracovní senát zabýval zejména tím, zda může svým rozhodnutím suplovat odborná rozhodnutí výkonných a legislativních orgánů ČSLH a vydat požadované „pozitivní“ rozhodnutí, jímž by byla navrhovatelům udělena výjimka z povinnosti mít status Akademie.

K návrhu na alternativní „pozitivní“ rozhodnutí, jímž by Arbitrážní komise, resp. její pracovní senát měl rozhodnout o udělení výjimky z povinnosti mít status Akademie Českého hokeje a zařadit tak juniorské týmy klubů VALAŠSKÝ HOKEJOVÝ KLUB, z. s., HC ZUBR Přerov z. s., a HC AZ Havířov 2010 z. s., pro nadcházející sezónu extraligy juniorů 2019/2020 do Juniorské ligy akademií, konstatuje pracovní senát, že jeho mandátem není nahrazovat rozhodnutí výkonného orgánu ČSLH řídícího výše uvedené juniorské soutěže vlastním rozhodnutím, k tomu by musel po zvážení všech podmínek dospět orgán, jemuž je taková pravomoc svěřena zejména soutěžním a disciplinárním řádem. Pracovní senát Arbitrážní komise může posoudit, zda napadaná rozhodnutí jsou v kompetenci orgánu, který je vydal a zda jsou tato rozhodnutí transparentní a předvídatelná resp. zda byla učiněna v souladu s mandátem, který pro tento orgán vyplývá z příslušných statutárních předpisů ČSLH. Členové pracovního senátu nejsou s to zjistit z důkazů předložených stranami sporu, zda jsou nebo nejsou splněny podmínky pro zařazení výše zmíněných juniorských týmů do soutěže, nerozhoduje o odborných meritorních otázkách, které je nutno ponechat k tomu odborně vybaveným orgánům, ale rozhoduje o tom, zda byly primárně splněny postupy, jaké si členové ČSLH sami odsouhlasili, když přijímali statutární předpisy hokejového svazu.

Skutková zjištění

Skutkově je spor poměrně jednoduchý, a strany se na skutkových okolnostech sporu shodly. VV ČSLH rozhodl na svém zasedání konaném dne 10.04.2019 v Praze takto:

V souvislosti se změnou věkových kategorií od sezóny 2019-2020 VV ČSLH rozhodl v otázce organizace soutěží věkové kategorie juniorů takto:

- 1. Ruší se rozhodnutí VV ČSLH ze dne 14.02.2019, jímž bylo rozhodnuto takto: „V sezóně 2019-2020 dojde k vytvoření akademické juniorské soutěže s tím, že do této soutěže budou zařazeny pouze kluby mající Akademie ČSLH, řídící orgán soutěže může do juniorské soutěže zařadit případně klub EC Redbull Salzburg, splní-li podmínky stanovené ze strany ČSLH.“.*
- 2. Ruší se rozhodnutí VV ČSLH ze dne 21.03.2019, jímž bylo rozhodnuto takto: „VV ČSLH rozhodl v otázce organizace soutěže extraligy juniorů tak, že v sezóně 2019-2020 se této soutěže zúčastní kluby mající akademii ČSLH a kluby, které akademii ČSLH nemají, ale hrají extraligu seniorů. Soutěž bude v sezóně 2019-2020 nesestupová s tím, že do soutěže pro sezónu 2020-2021 postoupí vítěz I. ligy juniorů. V sezóně 2020-2021 bude soutěž sestupová, přičemž přímo sestoupí dvě nejhorší družstva, do soutěže postoupí vítěz I. ligy juniorů. V sezóně 2021- 2022 bude soutěž zahájena s počtem 18 účastníků s tím, že o počtu sestupujících a postupujících bude řídícím orgánem soutěže rozhodnuto nejpozději v průběhu soutěžního ročníku 2020-2021.“.*
- 3. Ve věkové kategorii juniorů budou od sezóny 2019-2020 organizovány tyto mistrovské soutěže: juniorská liga akademií, extraliga juniorů a liga juniorů.*
- 4. Právo účasti v nově vytvořené juniorské lize akademií pro sezónu 2019-2020 mají kluby mající statut Akademie Českého hokeje a kluby, které statut Akademie Českého hokeje nemají, ale jsou v*

- příslušné sezóně účastníky extraligy seniorů, a dále klub EC Red Bull Salzburg.* [SEPT]
5. *Počet účastníků extraligy juniorů se pro sezónu 2019-2020 snižuje z 24 na 14 s tím, že právo účasti v této soutěži pro sezónu 2019-2020 mají kluby, které toto právo získaly ve smyslu čl. 208 SDR a zároveň nevyužijí případného práva účasti v soutěži juniorská liga akademií, přičemž uvolněná místa v soutěži extraliga juniorů budou obsazena v souladu s čl. 212 písm. a) SDR (snižování počtu sestupujících) a čl. 212 písm. b) SDR (zvýšení počtu postupujících). Vítěz extraligy juniorů v sezóně 2019-2020 získá právo účasti v juniorské lize akademií pro sezónu 2020-2021.* [SEPT]
6. *Ligy juniorů se v sezóně 2019-2020 mohou účastnit všechny kluby, které splní veškeré podmínky účasti v této soutěži stanovené příslušnými předpisy ČSLH a řídicím orgánem této soutěže.* [SEPT]

Tímto svým rozhodnutím VV ČSLH nejprve zrušil svá rozhodnutí ze 14.2.2019 a 21.03.2019 a v další části rozhodl, že se ve věkové kategorii juniorů zřizuje od sezóny 2019-2020 Juniorská liga akademií resp., že ve věkové kategorii juniorů budou organizovány následující mistrovské soutěže: juniorská liga akademií, extraliga juniorů a liga juniorů. Zároveň s tím stanovil VV ČSLH ve svém rozhodnutí podmínky účasti v nově vytvořené soutěži a stejně tak stanovil i počet účastníků extraligy juniorů pro sezónu 2019-2020. Z citovaného rozhodnutí dále vyplývá, že akademická soutěž juniorů (JLA) není chápána jako uzavřená soutěž.

O tom, že VV ČSLH vydal shora uvedené rozhodnutí nebylo mezi stranami sporu, ten se vedl o to, zda má VV ČSLH kompetenci takové rozhodnutí přijmout a v případě, že ano, tak za jakých podmínek.

Pokud jde o další skutková zjištění, pracovní senát AK zejména provedl rešerši zápisů VV ČSLH a pravidelných zpráv o činnosti předkládaných prezidentem ČSLH na pravidelných konferencích od roku 2011. Jak zápisy z jednání VV, tak zprávy o činnosti byly a jsou přístupny všem členům ČSLH. Ze zápisů VV v roce 2011 např. zjistil, že projekt akademií se systematicky rozvíjí již nejméně od roku 2011, kdy byl statut akademií udělen 6 klubům. Počet klubů s přiznaným statutem Akademie ČSLH se postupně rozšiřoval, v žádném případě nešlo o automatické a arbitrární rozhodnutí. Otázka Akademií pak byla mimo jiné součástí zprávy o činnosti za rok 2012 až 2014, kterou prezident ČSLH předložil na konferenci ČSLH konané 14.6.2014 a ve všech následujících zprávách o činnosti. Všechny tyto zprávy byly bez jakýchkoli výhrad konferencí přijaty. Ze zpráv prezidenta ČSLH, jakož i ze zápisů je patrné, co je důvodem zřízení systému Akademií a jak by měl být celý systém postupně rozvíjen. Z dokumentů, které měl pracovní senát k dispozici je patrné, že systém není uzavřený a ucházet se o statut Akademie může každý klub, který splňuje stanovené podmínky. Jak je uvedeno výše, přiznání statutu Akademie není automatické a proces udělení trvá i několik let, přičemž se sleduje trend a dlouhodobější připravenost klubu zajistit fungování Akademie.

Právní kvalifikace

Ve svých podáních a ústních přednesech během ústního jednání předložily strany sporu řadu argumentů, s nimiž bylo nutno se vypořádat. Pracovní senát primárně posuzoval argumenty navrhovatelů, kteří se domáhali zrušení rozhodnutí VV ČSLH pro jeho nicotnost nebo neplatnost a jeho nahrazení výrokem uvedeným v návrhu petitu rozhodnutí Arbitrážní komise. Ve svých podáních navrhovatelé dovozovali, že nicotnost nebo neplatnost napadeného rozhodnutí VV ČSLH je dána tím, že rozhodnutí je v rozporu se statutárními předpisy ČSLH jako spolku, ale také tím, že je v rozporu resp. že porušuje obecný právní rámec, v němž se ČSLH jako spolek musí pohybovat. Kromě toho navrhovatelé dovozovali, že rozhodnutí VV ČSLH je mimo jiné i z důvodů výše uvedených v rozporu s dobrými mravy.

K jednotlivým právním argumentům se pracovní senát AK vyjádří postupně tak, jak zazněly v závěrečném návrhu.

I. Rozpor s podmínkami obsazení nového práva účasti v soutěži

Na úvod Arbitrážní komise může akceptovat princip diskrece VV ČSLH, která vychází z práva sportovních funkcionářů vytvářet směr a politiku daného sportovního odvětví (pokud není prokázáno, že sportovní funkcionáři nerozhodovali v dobré víře a jednali arbitrárně). Z této premisy vycházeli rozhodci Rozhodčího soudu pro sport (CAS) např. ve věci vedené pod sp. zn. CAS 2000/A/278/ *Chiba/Japan Amateur Swimming Federation*.

Otázkou je, zda byla uskutečněna změna soutěží arbitrárně a netransparentně ukvapeně, tak jak lze vyčíst z rozhodnutí CAS ve věci vedené pod sp. zn. CAS 2008/O/1455 *Boxing Australia v/AIBA*. Z citovaného rozhodnutí se podává, že „Sportovní asociace měla přijmout a zveřejnit pravidla o kvalifikaci sportovců v rozumně brzké době a v každém případě před začátkem sportovní sezóny směřující k olympijským hrám“. Navrhovatelé uvádějí, že z původně nastavených podmínek odpůrcem legitimně vycházeli při tvorbě dlouhodobé koncepce klubu účastnicího se nejvyšší juniorské soutěže.

Je tedy otázkou, zda ve světle obecných principů právních, jmenovitě principu *venire contra factum proprium*, odpůrce mohl navrhovatelům odmítnout právo účasti v juniorské lize akademií (JLA), a zda na nově stanovené podmínky JLA mohli navrhovatelé včas vhodně zareagovat a mj. zažádat právě o statut akademie ČSLH, aby se mohli účastnit nejvyšší juniorské soutěže, kam byly jejich juniorské týmy v ročníku 2018/19 zařazeny bez nutnosti splnění této podmínky.

K odpovědi na tuto otázku je nutno vrátit se do období, kdy koncepce akademií vznikala, jak byla postupně realizována a co má být konečným cílem jejich zřízení, neboť jen tak se dá zjistit, jaké očekávání mohli navrhovatelé mít.

Jak vyplývá ze skutkových zjištění týkajících se zřízení a rozvoje systému Akademií ČSLH, je tento proces postupně rozvíjen a upravován s tím, že konečným cílem je zvýšení konkurenceschopnosti českého ledního hokeje na mezinárodní scéně. Tento proces ještě není ukončen a možnost ucházet se o status Akademie mají i další kluby, které splní stanovené podmínky. Udělení statusu Akademie však není automatické. Jedním z opatření, které má budování systému Akademií završit, bylo vytvoření Juniorské ligy akademií, která by měla být vyhrazena právě „akademickým“ týmům. Tento proces by měl být transparentní a VV jako řídicí orgán soutěží by měl striktně dodržovat vlastní pravidla a neměl by udělovat žádné výjimky. Je však zřejmé, že v počátečních fázích rozjezdu nové soutěže se řídicí orgán soutěže mohl dopustit jistého pochybení a uvažoval o tom, že vyjde vstříc i klubům, které přiznaný status Akademií nemají. V jednom případě tak dokonce mohl hypoteticky učinit. Takovéto rozhodnutí by bylo v rozporu s podmínkami, které si VV sám přijal. Diskuse na konečné podobě Juniorské ligy akademií probíhaly nejméně od reformy mládežnických soutěží a nakonec bylo rozhodnuto zřídit tuto soutěž za téměř výlučné účasti akademických klubů a zařadit do ní jednoho zahraničního zástupce a jeden tým bez tohoto statusu.

Pracovní senát se v daném případě přiklonil k názoru, že za daných okolností a v celkovém kontextu dává přednost principu diskrece ve prospěch VV, nicméně doporučuje příslušným orgánům ČSLH, a zejména VV, aby napříště nesystémovými opatřeními nezbuzoval klamně představy o tom, že svůj původní záměr zvýšit prestiž a konkurenceschopnost českého hokeje opustil. Takové počínání by mohlo být považováno za jednání v rozporu s přijatou koncepcí, na niž by si ostatní členové spolku mohli oprávněně stěžovat a dovedeno ad absurdum, mohl by pak každý zájemce požadovat, aby byl jeho juniorský tým zařazen do společné soutěže s „akademickými týmy“. Arbitrážní komise proto důrazně doporučuje, aby příště VV přijatá kritéria dodržoval a aby napříště neuděloval neopodstatněné výjimky. V dané věci se to týká zejména nesystémového zařazení juniorského týmu HC Olomouc do Juniorské ligy akademií. Doporučení se pochopitelně týká jak zařazení, tak i identifikace a včasného zveřejnění jasných kritérií pro účast v soutěžích ČSLH, jakkoli lze v daném případě konstatovat, že až na nesystémové zařazení jednoho z týmů do JLA, postupoval VV ČSLH v rámci možností a svých pravomocí vcelku transparentně.

Navrhovatelé uvádějí, že na nově zřízenou soutěž je nutno aplikovat ustanovení čl. 208 – 212 SDR. Toto tvrzení zpochybňuje odpůrce, když tvrdí, že jde o zcela novou soutěž. Podle pracovního senátu je aplikace výše uvedených ustanovení SDR přinejmenším sporná.

Jak je uvedeno výše, navazuje vytvoření Juniorské ligy akademií na postupný rozvoj systému Akademií a do jisté míry je logickým a očekávatelným vyústěním tohoto procesu. Vytvoření paralelní soutěže, výlučně určené pro akademické týmy není proto možno považovat za netransparentní a nesystémový krok, právě naopak. Otázkou je, zda se takovéto soutěže má právo účastnit kdokoli jiný a z čeho pramení oprávnění řídicího orgánu soutěže takovouto výjimku udělit.

Při striktní aplikaci čl. 203 an. SDR by žádná nová soutěž nemohla vůbec vzniknout. To by pak v konečné fázi mohlo do jisté míry bránit rozvoji českého hokeje. Při vzniku nové soutěže, jejíž vznik je navíc v dlouhodobém koncepčním plánu ČSLH a jehož realizace začala již v roce 2011, nelze jistou míru diskrece ze strany řídicích orgánů vyloučit. V daném případě však VV ČSLH stanovil alespoň základní podmínky tím, že určil že se jedná o soutěž Akademií a pro zařazení klubu do Akademie stanovil určité podmínky. Není tedy v rozporu se schváleným záměrem, že do soutěže akademií nezařadí mužstva mimo akademie, ale spíše to, že tam navíc zařadí mužstva, která daný statut nemají.

Pracovní senát AK je však poněkud překvapen odkazy na webových stránkách ČSLH, v nichž je výslovně uvedeno, že z Extraligy juniorů se postupuje do Juniorské ligy akademií.

<https://www.ceskyhokej.cz/hokejove-souteze/extraliga-junioru>

<https://www.ceskyhokej.cz/hokejove-souteze/liga-junioru>

Pracovní senát AK se domnívá, že webové odkazy nejsou přesným odrazem přijaté koncepce akademií a že je nutno vycházet zejména ze zápisu VV č. 31, který sice stanoví, že se vítěz extraligy juniorů může ucházet o zařazení do Juniorské ligy akademií, to by však implicitně předpokládalo, že tuto možnost bude mít za předpokladu, že zároveň získá status Akademie ČSLH (k porovnání způsobilosti a práva účasti v soutěži viz. CAS 2008/A/1540 *Mewing vs. Swimming Australia*, odst. 7)

Pracovní senát AK se rovněž zabýval otázkou, zda je v souladu s podmínkami nově zřízené soutěže zařazení týmu HC Olomouc. Jde o nově zřízenou soutěž pro hokejové akademie, proto je logické, že se jí budou účastnit v zásadě pouze týmy, které získaly status „Akademie“. Poněkud problematické je zařazení týmu, který takový status nemá a není jisté, zda, kdo a eventuálně za jakých podmínek může v daném případě udělit výjimku. Pokud jde o zahraničního účastníka nově zřízené soutěže, jde patrně o plnění závazku, který na sebe hokejový svaz převzal v nějaké mezinárodní dohodě. Vzhledem k tomu, že je salcburský klub vybaven skvělým sportovně-technickým zázemím a disponuje poměrně kvalitním mezinárodním kádrem hráčů, domníval se VV patrně, že jeho účast bude přínosem pro celou soutěž zejména po sportovní stránce a že tak tato výjimka pomůže zvýšit kvalitu celé soutěže. To však není z hlediska posouzení sporu rozhodující.

Při rozhodování sporu mezi nezařazenými kluby a VV ČSLH je nutno zkoumat, jaký je účel hokejových akademií, jaký status má hokejová akademie, jaké jsou podmínky pro zařazení klubu do tohoto systému a kdo a na základě jakého zmocnění o zařazení klubu do hokejové akademie rozhoduje, resp. zda je takové rozhodnutí skutečně netransparentním, administrativním a arbitráním aktem.

K poslední otázce je nutno vzít v úvahu původní rozhodnutí o zřízení systému akademií, zejména důvody, které k tomuto kroku VV vedly.

Kromě zápisů VV a pravidelných zpráv předkládaných prezidentem ČSLH na konferencích ČSLH je možno podmínky k získání statusu akademie nalézt na svazovém webu a je z nich patrné, co kluby musí udělat navíc oproti běžnému klubu bez akademie.

<https://www.ceskyhokej.cz/rozvoj-mladeze/akademie-cslh/akademie-cslh-dokumenty>

<https://www.ceskyhokej.cz/rozvoj-mladeze/akademie-cslh/akademie-cslh-dokumenty>

Otázkou je, zda je za daných okolností zařazení HC Olomouc do Juniorské ligy Akademií koncepční a v souladu s přijatými pravidly a je namístě zabývat se otázkou, jak je to s vyvažováním rozsahu diskrece VV a proporcionality. K tomuto tématu se pracovní senát AK vyjádří v další části odůvodnění.

II. Porušení pravidel hospodářské soutěže

Pracovní senát Arbitrážní komise bere na vědomí sdělení navrhovatelů obsažené v části II závěrečného návrhu, jen na okraj však musí uvést, že nemá pravomoc rozhodovat o soutěžních otázkách, neboť autoritativní rozhodnutí může vydat primárně ÚOHS. Vzhledem k tomu, že pracovní senát nemá k dispozici nezbytné relevantní důkazy, není s to posoudit ani to, zda bude podání navrhovatelů k ÚOHS úspěšné či nikoli, vyloučit nelze ani jednu z alternativ. Za dané situace má pracovní senát dvě možnosti, buď se sdělením v části II. vůbec nezabývat a rozhodnout bez ohledu na tvrzení navrhovatelů nebo přerušit rozhodování až do doby, než bude o tvrzeném porušení pravidel hospodářské soutěže vyplývajícím ze zákona č. 142/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže, v platném znění, pravomocně rozhodnuto.

Pracovní senát se kloní spíše v pokračování rozhodování, v případě, že by bylo rozhodnutí o vytvoření Juniorské ligy akademií shledáno příslušnými orgány za protiprávní, jistě existuje cesta, jak takové rozhodnutí revokovat nebo zrušit. V takovém případě by byl povinen jednat primárně ŘOS.

Arbitrážní komise si je vědoma toho, že interní předpisy sportovní asociace regulující přístup klubů do sportovních soutěží mohou mít i takový účinek, že zamezí některým klubům účasti v soutěži a obratem si tak lze položit otázku, zda je omezena i soutěž hospodářská. Nicméně potenciální porušování podmínky práva hospodářské soutěže je třeba hodnotit individuálně v každém případě zvlášť. Stejně tak neznamená automaticky, že je porušeno i právo hospodářské soutěže, když interní předpis sportovní asociace omezuje kluby v účasti ve sportovní soutěži. Dle judikatury Soudního dvora EU má sportovní asociace možnost obhájit skutečné cíle upravené v jejím interním předpise, tzn. jsou hodnocené v celkovém kontextu a za jakým účelem došlo k přijetí takových pravidel a zda jejich následné účinky potenciálně ohrožující hospodářskou soutěž jsou nezbytné a přiměřené při dosažení výše uvedených cílů a tím tedy není nutně omezena hospodářská soutěž (viz. případ C-519/04 P *Meca-Medina and Majcen v Commission* [2006] ECR I-6991, Odst. 42). Jde zejména o legitimní cíl organizace a cíl řádného průběhu sportovního soutěžení (C-519/04 P *Meca-Medina and Majcen v Commission* [2006] ECR I-6991, Odst. 45-46). Předpisy stanovené sportovní asociací jsou skutečně obvykle rozhodnutím sdružení podniků (Vermeersch, A. 'All's Fair in Sport and Competition? The Application of EC Competition Rules to Sport', *Journal of Contemporary European Research*, Vol. 3, No. 3, 2007, s. 250 a C-519/04 P *Meca-Medina and Majcen v Commission* [2006] ECR I-6991, Odst.45). Pokud jde o samotný účinek jednání sportovní asociace, tyto subjekty jsou v monopolní pozici, avšak dle práva hospodářské soutěže je třeba určit i relevantní trh a zda došlo nějakým způsobem k porušení práva hospodářské soutěže, např. zneužitím dominantního postavení na trhu nebo v případě kartelu dohodou či jednáním ve vzájemné shodě mezi podniky. Relevantní trh nebývá jednoznačně vymezen a není nereálné, že i v tomto případě jde o vícero trhů, např. o trh sportovního soutěžení nebo trh s hráči, marketingová práva a apod. Arbitrážní komise nemá dostatečné informace a podklady k určení relevantního trhu a do jaké míry je trh vůbec rozhodnutím Výkonného výboru ovlivněn. Takovou analýzu nelze kompetentně vypracovat v tak krátkém čase, v jakém je očekáváno rozhodnutí Arbitrážní komise a s ohledem na fakt, že se navrhovatelé již obrátili na příslušný orgán ÚOHS, Arbitrážní komise nebude otázkou porušení práva hospodářské soutěže rozhodovat.

III. Rozpor napadeného rozhodnutí se stanovami

Navrhovatelé v této části své argumentace uvádějí, že napadené rozhodnutí bylo učiněno odpůrcem, tj. výkonným výborem ČSLH, jako statutárním orgánem ČSLH (úvod čl. 11 stanov). Jde o kolektivní orgán, složený z prezidenta a deseti členů (čl. 11 odst. 1 stanov), který rozhoduje ve sboru na svém jednání za přítomnosti většiny svých členů nadpoloviční většinou hlasů všech členů (čl. 13 odst. 3 stanov).

Dále navrhovatelé uvádějí, že vzhledem k tomu, že stanovy ČSLH obecně neurčují jinak, použijí se dle díkce § 246 odst. 3 občanského zákoníku na zasedání a rozhodování výkonného výboru ČSLH (tj. odpůrce) přiměřeně též ustanovení § 248 až § 257 občanského zákoníku o členské schůzi. Výjimkou jsou konkrétní pravidla jednání výkonného výboru upravená v čl. 13. stanov.

A protože stanovy ČSLH obecně neurčují jinak, domnívají se navrhovatelé, že se dle díkce § 246 odst. 3

občanského zákoníku na zasedání a rozhodování výkonného výboru ČSLH (tj. odpůrce) přiměřeně též ustanovení § 248 až § 257 občanského zákoníku o členské schůzi. Výjimkou jsou konkrétní pravidla jednání výkonného výboru upravená v čl. 13. stanov.

Z přiměřeného použití § 248 odst. 1 a § 249 odst. 1 občanského zákoníku a čl. 13 odst. 1 stanov navrhovatelé dovozují, že schůze výkonného výboru ČSLH svolává prezident ČSLH prostřednictvím sekretariátu ČSLH dle potřeby, nejméně však desetkrát v kalendářním roce. Taková schůze, resp. zasedání se svolává pozvánkou, z níž musí být zřejmé místo, čas a pořad zasedání, a to nejméně 30 dnů před jeho konáním.

Pracovní senát AK je přesvědčen o tom, že žádná striktně stanovená povinnost, tak jak ji popisují navrhovatelé, z přiměřené aplikace shora citovaných ustanovení občanského zákoníku neplyne.

Z dikce ustanovení § 249 odst. 1 “*Zasedání členské schůze se svolá vhodným způsobem ve lhůtě určené stanovami, jinak nejméně třicet dnů před jeho konáním. Z pozvánky musí být zřejmé místo, čas a pořad zasedání*”, nelze dle pracovního senátu AK dovodit, že by zasedání VV ČSLH muselo být nutně svoláváno pozvánkou zaslánou nejméně 30 dnů před konáním zasedání.

Jediné, co lze logicky dovodit je, že se postupuje způsobem určeným čl. 13 Stanov, který danou otázku upravuje zcela jasně a dovoluje dokonce hlasování v nepřítomnosti (*per rollam*). Kdyby tomu tak nebylo, platila by druhá část souvětí první věty ustanovení § 249 odst.1. Vzhledem k tomu, že je tato otázka ve Stanovách upravena, ustanovení § 249 odst. 1 se v daném případě vůbec neaplikuje.

Spolkům je tedy ponechána značná diskrece v tom, jak tuto otázku upraví a výraz že se zasedání svolává “vhodným” způsobem ve lhůtě určené stanovami, poskytuje možnost i jiné, než 30denní lhůty.

I kdyby tomu tak nebylo, je přinejmenším otázkou, jak interpretovat výraz “přiměřeně”, obsažený v ustanovení § 246, odst. 3. I tato dikce zjevně ponechává orgánům spolku značnou diskreci upravit si tyto otázky podle svých potřeb a postupovat víceméně, jak uzná za vhodné. Už samotná dikce odkazující na přiměřené používání jiné právní úpravy v sobě může jen velmi obtížně evokovat kogentnost takových ustanovení. Postup VV lze navíc označit za zavedenou a dlouhodobou praxi, která nevyvolávala, a ani nevyvolává žádné pochybnosti o rozhodnutí samotném a jeho závaznosti z důvodů napadaných navrhovatelí.

K podání návrhu na zrušení napadaného rozhodnutí VV by byl navíc legitimován pouze ten, kdo se na rozhodování podílel resp. měl právo se na něm podílet. Zda tomu tak bylo však nevyplývá z žádného z předložených důkazů. V konečné fázi by tak o domnělé vadě mohl rozhodovat i soud, tak tomu v daném případě rovněž není a pracovní senát Arbitrážní komise tak nepovažuje napadaný postup VV za důvod neplatnosti napadaného rozhodnutí.

Pracovní senát zastává názor, že ani nesplnění “přiměřeně” aplikovatelných podmínek, tj. podmínek, o jejichž aplikovatelnosti lze mít v daném případě pochybnosti, by tak jak tak neznamenovalo absolutní neplatnost nebo nicotnost rozhodnutí. Jak je již uvedeno výše, domáhat se neplatnosti z důvodu tvrzeného rozporu s navrhovatelí citovanými ustanoveními občanského zákoníku mají pouze členové VV, zejména ti, kteří se jednání neúčastnili. To se však nestalo, a proto lze dovodit, že s postupem přijímání rozhodnutí byli všichni členové VV srozuměni a implicitně s ním souhlasili. Alespoň zatím neexistuje žádný důkaz o opaku.

Pokud jde o tvrzené nedostatky zápisu, jedná-li se vůbec o nedostatky, nelze je za dané situace považovat za natolik fatální, aby byly s to vyvolat neplatnost rozhodnutí, když navíc ze stanov ČSLH vyplývá, že rozhodnutí lze přijmout i *per rollam*. V takovém případě se zjevně zápis nepořizuje, neboť se rozhoduje v nepřítomnosti,

zasedání se nekoná, nikdo mu tudíž nepředsedá a hlasovat mohou všichni členové VV.

Nedostatky zápisu

Podle názoru pracovního senátu AK je argumentace navrhovatelů směřující k nedostatkům zápisu ze zasedání VV ČSLH č. 31 konaného dne 10. 04. 2019 zcela lichá. Přiměřená aplikace navrhovatelí citovaných ustanovení občanského zákoníku v žádném případě neznamená povinnost postupovat v daném případě podle těchto pravidel. To ostatně vyplývá ze samotné dikce ustanovení § 246 odst. 3. Kdyby šlo o mandatorní nebo kogentní požadavek, jehož nesplnění by bylo stíženo sankcí neplatnosti, bylo by příslušné ustanovení jistě formulováno zcela jinak. Ze strany navrhovatelů jde o natolik účelové tvrzení, že se pracovní senát zdráhá se takovouto argumentací podrobně zabývat. Pracovní senát nesouhlasí i s dalšími výhradami navrhovatelů k formální a obsahové stránce zápisu. Nejenže je ze zápisu patrné kdo se zasedání účastnil, kdo se omluvil, jací hosté se zúčastnili zasedání, jaký byl program, ale také i to, že mu předsedal předseda ČSLH JUDr. Tomáš Král. Ostatní údaje, na jejichž absenci navrhovatelé poukazují nejsou nezbytnou součástí zápisu VV a způsob, jakým je zápis pořizován odpovídá dlouholeté zavedené praxi, na kterou si zatím nikdo neztěžoval.

Nedostatky pozvánky

Obecně se k této vytýkané vadě vyjádřil pracovní senát již výše, lze však ještě dodat, že skutečnost, že ze zápisu není patrné, jak resp. zda bylo zasedání svoláno neznamená, že nelze přijmout závazné rozhodnutí. Ze samotného zápisu je patrné, kdo se zúčastnil zasedání, kdo se omluvil a zasedání se zúčastnili i hosté. Z toho logicky vyplývá, že všechny zúčastněné musel na zasedání VV někdo pozvat. Navíc je zřejmé, že až do této chvíle žádný z členů VV nevzněl proti rozhodnutí žádnou námitku, lze tedy dovodit, že všichni byli řádně pozváni a informováni o tom, co bude projednáváno. Skutečnost, že zápis byl všemi členy VV akceptován přinejmenším zhojila případný nedostatek spočívající ve striktním nesplnění podmínek stanovených v ustanovení § 249 občanského zákoníku. Jak však vyplývá z předchozí argumentace obsažené v tomto odůvodnění, pracovní senát AK je přesvědčen, že VV není povinen přiměřeně aplikovatelná ustanovení, na něž navrhovatelé odkazují, používat, neboť VV při svém svolávání zasedání, projednávání jednotlivých bodů programu, schvalování usnesení nebo rozhodnutí, stejně jako při pořizování zápisu z těchto jednání, vychází ze svých schválených a dlouhodobě zavedených postupů. Tyto postupy nelze v žádném případě považovat za protiprávní.

V souvislosti s argumentací navrhovatelů lze pouze na okraj zmínit, jaká je koncepce nového občanského zákoníku, jaký rozdíl je mezi kogentními a dispozitivními normami a jaký je rozdíl mezi absolutní a relativní neplatností.

Nový občanský zákoník umožňuje větší míru smluvní svobody než jeho předchůdce, což je jistě pozitivní jev. O to více je však důležitější otázka, která ustanovení NOZ jsou kogentní a jak tuto skutečnost poznat. S tím souvisí i forma sankcí za nepřipustné odchýlení se od kogentní právní normy – NOZ preferuje spíše relativní než absolutní neplatnost, nicméně i v tomto směru zavádí i kategorii tzv. zdánlivého právního jednání, ačkoli ve skutečnosti o zdánlivost v pravém slova smyslu nejde.

Pro rozlišení dispozitivních a kogentních norem je v § 1 odst. 2 NOZ zvolena – podobně jako v OZ – generální klauzule. NOZ ovšem volí konkrétnější formulace než OZ, neboť posuzování kogentnosti z „povahy ustanovení“, jak to požadoval § 2 odst. 3 OZ, není příliš šťastné a může vést k některým absurdním závěrům. Příkladem může být např. dovozování kogentnosti zákonné sazby úroků z prodlení v občanskoprávních vztazích, jak to učinil Nejvyšší soud ČR v R 26/2006, což se setkalo s oprávněnou kritikou teorie i praxe.

Konkrétně z § 1 odst. 2 NOZ vyplývá, že si osoby mohou ujednat práva a povinnosti odchylně od zákona, nedojde-li tím k porušení:

výslovného zákonného zákazu (v tom není žádný rozdíl oproti stávající úpravě, neboť o vyjádření obecného principu, že co není zakázáno, je dovoleno);

dobrých mravů (jde samozřejmě poněkud „pružný“ pojem, nicméně kategorie dobrých mravů je v soukromém právu ustálena a právní praxi by neměla ani do budoucna činit větší potíže);

veřejného pořádku (dle důvodové zprávy veřejný pořádek „prostupuje celé právo a zahrnuje pravidla, na nichž leží právní základy společenského řádu zdejší společnosti“, jde tedy např. o právní pravidla stanovící, jak vzniká manželství nebo které věci jsou nemovité);

práv týkajících se postavení osob, včetně práva na ochranu osobnosti (zde jsou důvody zcela pochopitelné, proto netřeba bližšího komentáře).

Pro ilustraci by bylo snad namístě připomenout, jak se pozná zákonný zákaz. Otázka možná poněkud jednoduchá, ale jenom na první pohled. Dle důvodové zprávy k NOZ je „výslovný zákonný zákaz“ formulován buď (i) slovy „zakazuje se“ nebo (ii) výslovným stanovením důsledku odklonu od kogentního ustanovení poukazem na neplatnost ujednání nebo (iii) stanovením, že k závadnému ujednání se nepřihlíží.

Další otázkou je, jaké jsou následky nepřipustného odchýlení se od kogentních právních norem. Podle zákona č. 40/1964 Sb., občanského zákoníku to v zásadě byla absolutní neplatnost § 39 OZ. Nový občanský zákoník se snaží absolutní neplatnost potlačit, proto primárně půjde o neplatnost relativní (ta je v NOZ obecně preferována), a v některých případech přece jen o neplatnost absolutní.

IV. Absence normotvorné způsobilosti odpůrce

Navrhovatelé se ve svém podání odvolávají na ustanovení čl. 9 Stanov ČSLH v jehož odst. 1 se uvádí, že *“Konference ČSLH má v rámci působnosti ČSLH pravomoc volební, normotvornou, rozhodovací a kontrolní”*.

Citované ustanovení Stanov však neuvádí, že by Konference vykonávala v rámci své působnosti tyto pravomoci jako jediný organ ČSLH, nedá se proto tvrdit, že by nutně šlo o pravomoci výlučné. Jak tomu je v konkrétním případě, nelze posoudit mimo kontext ostatních statuárních předpisů ČSLH. O tom svědčí např. i níže citované ustanovení čl. 102 SDR a dalších. Důvod je zcela pragmatický, že Konference, která se standardně schází jednou za dva roky, nemůže pružně reagovat na všechny urgentní potřeby, které se mohou v činnosti ČSLH vyskytnout a jak Stanovy, tak ostatní statuární předpisy, včetně SDR, tak poskytují ostatním orgánům diskreci k tomu, aby mohlo být zachováno nerušené fungování celého spolku. Konference však drží vrcholnou kontrolní a konečnou legislativní pravomoc a může tak některá rozhodnutí následně revokovat nebo dokonce zrušit. V daném případě tak systém zvolený ve statuárních předpisech ČSLH připomíná zákonná opatření senátu, která zná český ústavní systém. Jediným orgánem ČSLH oprávněným dle čl. 9 odst. 1 Stanov ČSLH tak není konference ČSLH.

Navrhovatelé se proto ve svém tvrzení mýlí, pravomoc VV činit změny a doplňky soutěžního a disciplinárního řádu vyplývá z následujících ustanovení SDR:

Článek 102

Výklad soutěžního a disciplinárního řádu, jeho změny a doplňky provádí výhradně výkonný výbor ČSLH (dále také jako „VV ČSLH“). V odůvodněných případech je VV ČSLH oprávněn udělit výjimku z ustanovení SDR.

Článek 103

Změny, úpravy a doplňky provedené VV ČSLH podléhají schválení nejbližší konferenci ČSLH.

Článek 104

Tento „Soutěžní a disciplinární řád ČSLH“ byl schválen konferencí ČSLH dne 23. 6. 2018 s platností a účinností od 23. 6. 2018 a případně následně měněn a doplňován VV ČSLH.

Z povahy věci pak vyplývá, jak ostatně vyplývá, že Výkonný výbor má i pravomoc zřizovat, organizovat a řídit nové soutěže a určovat, jaké podmínky musí splňovat jejich účastníci. Pravomoc organizovat a řídit soutěž pak vyplývá zejména ze samotného SDR. Zřízení Juniorské ligy akademií pak nebyla pouze pravomoc VV ČSLH, ale dokonce povinnost, v opačném případě by celý koncept zřízení hokejových akademií, schválený Konferencemi ČSLH, postrádal smysl.

Jak je naznačeno již výše v odůvodnění tohoto rozhodnutí, otázkou zůstává, zda a za jakých podmínek může VV zařadit do juniorské soutěže akademií tým, který nemá statut akademie. Navrhovatelé ve své závěrečném návrhu zpochybňují zejména zařazení týmu HC Olomouc do Juniorské ligy akademií. Tuto námitku navrhovatelů považuje pracovní senát AK za relevantní, ustanovení článku 203 SDR dává Řídicímu orgánu soutěže pravomoc stanovit podmínky účasti v soutěži, tyto podmínky by však měly platit pro všechny domácí uchazeče stejně, bez jakékoli diskriminace. V daném případě je zjevné, že tým HC Olomouc podmínku účasti nespĺňuje a pracovní senát nenašel pro udělení výjimky ve statutárních předpisech oporu. Pokud jde o zařazení zahraničního účastníka, týmu EC Red Bull Salzburg, do české Juniorské ligy akademií, jeho zařazení vyplývá ze smluvního závazku ČSLH k tomuto klubu a tento závazek je proto v dobré víře dodržen. Navíc se jedná o tým, který sloužil ČSLH jako jedna z možných inspirací při úvahách o zřízení a fungování akademií a de facto jde o tým, který podmínky hokejové akademie splňuje. *De jure* však týmu z jiné země ČSLH status akademie udělit nemůže, zasahoval by tak do pravomoci rakouského hokejového svazu. I tak ale považuje pracovní senát AK zařazení EC Red Bull Salzburg za nesystémový krok, pro který se ve statutárních předpisech ČSLH hledá jen těžko opora. Na druhou stranu jde o krok, který není mimořádný, může mít svůj pozitivní přínos. V minulosti již k takovému kroku došlo a všechny kompetentní orgány ČSLH takový krok vzaly bez jakýchkoli výhrad na vědomí, čímž potvrdily, že jsou s takovou praxí srozuměny. Zahraniční účastník stojí mimo systém akademií ČSLH, proto mu lze při dodržení podmínek stanovených Řídicím orgánem soutěže účast garantovat. V každém případě by bylo vhodné, doplnit statutární předpisy o jasná pravidla, která stanoví, za jakých podmínek se soutěže může účastnit tým klubu, který není členem ČSLH a kdo má pravomoc o takovém kroku rozhodnout.

Navrhovatelé se dále, s odkazem na ustanovení § 245 občanského zákoníku, uvádějí, že rozhodnutí o změně interních předpisů je nicotné.

Z dikce dané části podání navrhovatele není jasné v čem by se mělo rozhodnutí VV, jímž byl změněn Soutěžní a disciplinární řád a Registrační řád nebo jak uvádějí navrhovatelé, „jímž bylo rozhodnuto o změně interních předpisů“, opřené o schválený systém „Akademií“, přičít dobrým mravům resp. z jakého důvodu by mělo být v rozporu s ustanovením § 245 občanského zákoníku, které nemá kogentní povahu, neboť se aplikuje pouze přiměřeně. Není proto zřejmé, z čeho dovozují navrhovatelé absolutní neplatnost rozhodnutí, které bylo přijato v souladu se statutárními předpisy ČSLH. Skutečnost, že orgán spolku využívá své pravomoci vyplývající ze statutárních předpisů, nelze dle názoru pracovního senátu za nicotné nebo absolutně neplatné považovat, neboť jde o zcela legitimní výkon pravomocí svěřených tomuto orgánu těmito předpisy. Pracovní senát nehodnotí, zda

a jak se svou pravomocí VV zachází ani jaké byly jeho pohnutky k přijatému kroku, jakkoli je zřejmé, že pohnutky, které VV vedly ke zřízení Juniorské liga akademií jsou obecně známé. Za problematické a nesystematické však pracovní senát AK považuje udělování výjimek týmům, které pro zařazení do příslušné soutěže nespĺňovaly předem stanovené podmínky.

V. Absence odůvodnění, bezdůvodnost, nepředvídatelnost, porušení práva na spravedlivý proces

Navrhovatelé uvádějí, že napadené rozhodnutí je tedy nedůvodné a jako takové je v rozporu se zákazem bezdůvodného znevýhodňování členů korporace dle ustanovení § 212 odst. 1 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku. Tento rozpor má dle jejich názoru za následek neplatnost napadeného rozhodnutí.

Ustanovení § 212 občanského zákoníku obecně stanoví zákaz bezdůvodné diskriminace členů korporace a stanoví lhůtu, v níž se může poškozený člen korporace proti diskriminačnímu chování ze strany korporace bránit.

§ 212

(1) Přijetím členství v korporaci se člen vůči ní zavazuje chovat se čestně a zachovávat její vnitřní řád. Korporace nesmí svého člena bezdůvodně znevýhodňovat ani znevýhodňovat a musí šetřit jeho členská práva i oprávněné zájmy.

(2) Zneužije-li člen soukromé korporace hlasovací právo k újmě celku, rozhodne soud na návrh toho, kdo prokáže právní zájem, že k hlasu tohoto člena nelze pro určitý případ přihlížet. Toto právo zaniká, pokud návrh není podán do tří měsíců ode dne, kdy k zneužití hlasu došlo.

Argument navrhovatelů, že napadené rozhodnutí je podle ustanovení § 212 občanského zákoníku neplatné, neboť není řádně odůvodněno nemůže pracovní senát arbitrážní komise, s ohledem na dikci citovaného ustanovení občanského zákoníku akceptovat jako relevantní. Z citovaného ustanovení nevyplývá žádná povinnost rozhodnutí odůvodňovat, jakkoli lze akceptovat obecný závěr o tom, že každé rozhodnutí by mělo být opřeno o racionální důvody a pokud možno, mělo by být též odůvodněno. Přes všechny možné výhrady k rozhodnutí VV je pracovní senát přesvědčen o tom, že rozhodnutí o racionální důvody opřeno je a navíc je výsledkem snahy o zvýšení konkurenceschopnosti českého hokeje, jejímž odrazem je Konferencí ČSLH přijatá koncepce vytvoření hokejových akademií. Jako taková je tato koncepce finalizována právě vytvořením soutěže, jíž se právě týmy zřizované v rámci akademií budou účastnit. Tak jak tak, skutečnost, že rozhodnutí nebylo odůvodněno, jak uvádějí navrhovatelé, nelze považovat za důvod neplatnosti rozhodnutí pro rozpor s ustanovením § 212 občanského zákoníku.

Pokud jde o tvrzenou nedůvodnost, jež je dle navrhovatelů v rozporu se zákazem bezdůvodného znevýhodňování členů korporace, mohl ji pracovní senát brát v úvahu, za určitých okolností, pouze v případě, že by se navrhovatelé domáhali vyloučení ze soutěže týmu, který status Akademie nemá. Toho se však navrhovatelé nedomáhají.

Jen na okraj by pracovní senát rád uvedl, že v případě, že by bylo tvrzeno a prokázáno, že někteří členové soukromé korporace zneužili své hlasovací právo k újmě celku, nepřihlížel by k takovému hlasování pouze za předpokladu, že by navrhovatelé prokázali pravomocným rozhodnutím příslušného soudu vydaným na základě návrhu podle § 212 odst. 2, že došlo k zneužití hlasů členů VV, kteří v dané věci rozhodovali a že by počet takto hlasujících členů korporace byl takový, že by bez jejich hlasů nemohlo být rozhodnutí přijato. Žádný takový důkaz však navrhovatelé nepředložili. Kromě toho je sporné, zda lze ustanovení § 212 odst. 2 na daný spor vůbec aplikovat způsobem, který naznačují navrhovatelé.

Pokud jde o další argumentaci navrhovatelů, pracovní senát se domnívá, že argumenty navrhovatelů týkající se jimi tvrzené bezdůvodnosti a diskriminace nemůže pracovní senát v daném případě a kontextu vůbec posuzovat. Rozhodnutí o vytvoření hokejových akademií se všemi důsledky bylo ČSLH přijato již téměř před deseti lety a není v pravomoci Arbitrážní komise takové rozhodnutí měnit nebo rušit. Je totiž plně v rukách členů ČSLH přijmout takový model, který vyhovuje potřebám spolku a v případě, že se neosvědčí, navrhnout a přijmout jeho změnu. Kdybychom argumentaci navrhovatelů připustili a použili logický argument *reductio ad absurdum*, museli bychom připustit, že jediným možným závěrem je systém akademií zrušit a rozdělovat prostředky zcela rovnostářsky mezi všechny členy spolku, bez ohledu na dosažené výsledky. Stávající systém však dle názoru pracovního senátu Arbitrážní komise není v rozporu se zásadami distributivní spravedlnosti.

V samotném konceptu akademií je do jisté míry zakotveno zvýhodnění týmů, které dlouhodobě vykazují jisté výsledky a splňují dohodnuté podmínky. Tento systém navíc není uzavřen a poskytuje tak příležitost komukoli, aby o postavení akademie usiloval. To, že podmínky splňují pouze některé týmy a jiné ne, nezáleží na libovůli orgánů ČSLH, ale je primárně důsledkem ekonomických, demografických a dalších podmínek, na které musí každý rozumný systém reagovat, aby byl schopen dalšího růstu.

Navrhovatelé jako členové ČSLH mohli prosazovat zavedení jiného systému v době, kdy vznikala, nikoli teprve poté, co zjistili, že jim nevyhovuje.

Porušení práva na spravedlivý proces

Navrhovatelé uvádějí, že „*jednostrannou a direktivní změnou vyplývající z napadeného rozhodnutí, kdy nedošlo k řádnému a oboustrannému posouzení dalekosáhlých, až likvidačních následků pro postižené kluby, odpůrce popřel také základní právo dotčených klubů na spravedlivý proces.*“

Likvidační následky pro kluby navrhovatelé tvrdí, ale neprokazují, naopak odpůrce tvrdí, že učinil vše pro to, aby se změna v organizace soutěží žádného z klubů negativně nedotkla. S ohledem na předložené důkazy není pracovní senát AK sto ani potvrdit, ani vyvrátit tvrzení jedné nebo druhé strany sporu, důkazní břemeno však leží na navrhovatelích a ti jej zatím neunesli. Navrhovatelé mají pochopitelně právo domáhat se náhrady škody u civilního soudu, musí však prokázat, že jim jednáním VV ČSLH vznikla škoda, a zároveň prokázat její případnou výši.

Navrhovatelé dále uvádějí, že „*v rámci vydání napadeného rozhodnutí nebyl řádně zjištěn skutkový stav. Jeho podnětem měla být údajná diskuse, která předcházela přijetí změny na Hokejovém fóru konaném dne 17. ledna 2019. To ovšem zcela přehlíží, že na tomto fóru na konkrétní dotaz zástupců navrhovatel naopak vedení ČSLH uvedlo, že změna pravidel soutěže extraligy juniorů se nebude týkat sezony 2019/2020.*“

Není jasné, co myslí navrhovatelé vedením ČSLH, pokud je pracovnímu senátu známo, měl se v tvrzeném směru vyjádřit generální sekretář ČSLH Martin Urban. V jeho kompetenci však tak jak tak není o změnách a naplňování koncepčních záměrů ČSLH rozhodovat a učinil-li nějaké prohlášení, mohlo jí nanejvýš o jeho soukromý názor.

V další části svého závěrečného návrhu uvádějí navrhovatelé, že „*Právo na spravedlivé řízení nepopíratelně náleží také členům spolků, tedy ve vztazích, které si řídí a spravují členové sami. Jednostranné změny, jako v případě Napadeného rozhodnutí, jsou projevem libovůle, což není v demokratickém právním státě přípustné ani v rámci spolkové činnosti. Spravedlivé řízení se vyznačuje především nezadatelným právem na spravedlivé projednání věci. To bylo navrhovateli o ostatním dotčeným klubům odepráno, když neměli možnost se k projednávání problematice (vyloučení z extraligy juniorů) jakkoli předem vyjádřit.*“

Rozhodování svazových orgánů při naplňování schválené koncepce nelze zaměňovat se soudním řízením a způsoby, jakým jsou přijímána rozhodnutí je uveden ve statutárních předpisech. Lze však přisvědčit navrhovatelům, že taková rozhodnutí musí být transparentní a předvídatelná. Míru netransparentnosti však pracovní senát Arbitrážní komise není s to posoudit z předložených důkazů. Stojí proti sobě dvě tvrzení a ze skutečnosti, že koncepce hokejových akademií je projektem schváleným již v roce 2011 nelze dovodit, že by rozhodnutí svazových orgánů finalizovat projekt, měl být netransparentní, nepředvídatelný nebo že by dokonce mohl být v rozporu s legitimním očekáváním kteréhokoli z členů ČSLH. Právě naopak, za takové by bylo nutno považovat rozhodnutí, které by předchozí kroky naplňující koncepci hokejových akademií zcela popřelo. Takový postup by nepochybně mohl být oprávněně kritizován ostatními členy ČSLH.

V závěru této části podání navrhovatelé uvádějí, že napadené rozhodnutí je neplatné, neboť v rozporu s § 212 odst. 1 občanského zákoníku bezdůvodně znevýhodňuje navrhovatele.

Jak uvádí Pracovní senát Arbitrážní komise již výše, neplatnosti rozhodnutí by se museli navrhovatelé nejprve úspěšně dovolat před obecními soudy, v daném případě by totiž nemohlo jít o absolutní neplatnost, ale nanejvýš o neplatnost relativní a té je třeba se standardním způsobem dovolat u soudu. Pracovní senát je však toho názoru, že se v daném případě o neplatné rozhodnutí nejedná, a i kdyby se jednalo, není orgánem, který by takovou otázku mohl autoritativně resp. pravomocně rozhodnout.

VI. Rozpor s obecným zákazem retroaktivity

V této souvislosti navrhovatelé konstatují, že spolková autonomie, jakkoli je v českém právu široce pojata, není bezbřehá. Spolky, resp. jejich orgány jsou ve své normotvorné i rozhodovací činnosti limitovány zejm. obecnými důvody neplatnosti právního jednání dle § 580, resp. 588 občanského zákoníku, stejně jako povinností jednat v právním styku poctivě, jakož i s respektem k hodnotám, na nichž je vystavěno soukromé právo i právní řád jako celek. (Mezi tyto hodnoty, resp. zásady patří i nepřipustnost retroaktivního zásahu do práv osob bez jejich výslovného souhlasu).

Podkladem pro rozhodování pracovního senátu Arbitrážní komise jsou primárně statutární předpisy a Arbitrážní komise je zmocněna pouze k tomu, aby posoudila, zda se příslušný orgán při svém rozhodování neodchýlil od statutárních předpisů. Předpokládá, že jak vymezení pravomocí, tak jejich aplikace nevybočuje s obecného právního rámce. Není však povolána k tomu, aby rozhodovala o tom, zda bylo rozhodnutí učiněno mimo obecný právní rámec a autoritativně tak ani nemůže činit. Je zřejmé, že jakékoli rozhodnutí, ať by bylo ve prospěch jedné nebo druhé strany, může být napadeno u obecních soudů, které jediné mohou pravomocně rozhodnout o tom, zda došlo k porušení zákonných norem. Pracovnímu senátu Arbitrážní komise pak nezbyvá příliš velký prostor pro vlastní uvážení. Může vycházet buď ze zákonnosti rozhodnutí svazových orgánů nebo přerušit řízení a vyzvat strany sporu, aby se obrátily se svými právními pochybnostmi na obecný soud a vyřešily tak pro Arbitrážní komisi obecné právní otázky jako otázky předběžné. Teprve poté by bylo postaveno na jisto, zda a do jaké míry respektovalo rozhodnutí VV obecný právní rámec. Pracovní senát AK proto není povolán k tomu, aby určil, zda je rozhodnutí Výkonného výboru ČSLH absolutně neplatné, tak, jak to dovozují navrhovatelé. Z celkového kontextu případu a z předložených důkazů pracovní senát nemohl dovodit, a ani nedovodil, že by napadené rozhodnutí VV ČSLH vybočovalo z obecného právního rámce. Nenabyl tedy dojmu, že by se jednání VV přičítalo dobrým mravům, odporovalo zákonu a už vůbec ne, že by podle něj mělo být plněno něco nemožného, tak jak to uvádí ustanovení § 580 občanského zákoníku. Odkaz navrhovatelů na ustanovení § 588 občanského zákoníku nelze v arbitrážním řízení před AK ČSLH vůbec aplikovat, pracovní senát AK není soudem a citované ustanovení jej tak nemůže zavazovat k tomu, aby ex officio přihlížet k důvodům absolutní neplatnosti. Jen na okraj by pracovní senát AK rád uvedl, že na základě tvrzení a důkazů předložených navrhovatelí by jednání VV ČSLH s největší pravděpodobností nepovažoval za absolutně neplatné ani obecný soud. S ohledem na to, že Juniorská liga akademií je nově zřízenou soutěží, není tak zcela zřejmé, v čem by mělo být nezařazení juniorských týmů navrhovatelů považováno za retroaktivní. Pracovní senát souhlasí s navrhovatelí v tom, že spolková autonomie není bezbřehá. V daném případě je limitována statutárními předpisy, na jejichž přijetí se podíleli i zástupci navrhovatelů, tyto předpisy, resp. jejich platnost nikdo nezpochybnil a je zjevné, že se VV při svém rozhodování držel v mantinelech, která mu statutární předpisy stanoví. To však neznamená, že by pracovní senát AK neměl k rozhodnutí výhrady ke způsobu rozhodnutí, podle jeho názoru však nejde v daném případě ani o porušení statutárních předpisů, ani o porušení obecného právního rámce.

K tvrzení navrhovatelů, že přijetím napadeného rozhodnutí došlo „*k naprosto flagrantnímu porušení základních pravidel normotvorby i individuálního administrativního rozhodování*“, je nutno uvést, že orgány spolku nejsou ani legislativním ani správním nebo soudním orgánem a požadavky kladené na jejich rozhodování mají práh výkonu rozhodovacích kompetencí nastaven poněkud jinak, rozhodně ne výše, než jak je tomu u orgánů státních. To vyplývá ze samotné povahy činnosti spolků, a obecně také z absence požadavků na kvalifikace členů jejich orgánů.

VII. Podjatost

K důvodům neplatnosti resp. nicotnosti napadeného rozhodnutí pro podjatost lze odkázat na argumentaci, kterou pracovní senát prezentoval výše v tomto svém rozhodnutí. K tomu by však rád dodal, že tvrzení, že členové VV, jejichž podjatost je navrhovatelí namítána, nezastupují ve VV zájmy svých klubů, ale zájmy ČSLH. Vzhledem k tomu, že jde o osoby, které přicházejí, a to zcela podle klíče určeného statutárními předpisy, z klubů, jejichž

týmy mají status hokejové akademie, není důvod, domnívat se, že by měly nějaký zvláštní zájem na tom, aby rozhodovali podjatě. Jen na okraj je nutno uvést, že z logiky spolkové činnosti vyplývá, že orgány spolku musí být složeny z osob, které pocházejí, v daném případě z jednotlivých klubů a kdybychom se logiky navrhovatelů chtěli přidržet, znamenalo by to, že jakékoli rozhodnutí, které se některému členu spolku z nejrůznějších důvodů nelíbí nebo nehodí, by muselo být nutně považováno za rozhodnutí podjatých osob a jako takové by mohlo být napadáno. To by však popíralo rozhodovací autonomii samotného spolku a žádné rozhodnutí by tak nemohlo být považováno za platné.

Pokud jde o tvrzený nedostatek usnášeníschopnosti, navrhovatelé své tvrzení nijak neprokazují.

VIII. Rozpor s dobrými mravy

K tvrzenému rozporu napadeného rozhodnutí s dobrými mravy a se zásadou legitimního očekávání se pracovní senát Arbitrážní komise již vyjádřil výše. Body VIII a IX jsou tak opakováním argumentů, které uplatnili navrhovatelé již výše ve svém závěrečném podání. Není proto nutné se touto otázkou zabývat opakovaně. Pracovní senát Arbitrážní komise nepovažuje jednání VV za jednání, které by bylo v rozporu s dobrými mravy a nedomnívá se, že by napadené rozhodnutí jakkoli zasahovalo do legitimních očekávání navrhovatelů. To samozřejmě neznamená, že by tím bylo upřeno navrhovatelům, aby se obrátili na příslušné správní nebo soudní orgány a v případě, že by se svými námitkami a výhradami uspěli, byl by VV jistě ochoten jejich návrhům vyhovět.

Pracovní senát není s to posoudit, jaké finanční či ekonomické ztráty navrhovatelům rozhodnutí VV přineslo a jedním z důvodů je mimo jiné i to, že ztrátu navrhovatelé pouze tvrdí, ale nijak neprokazují. Pracovní senát se tak k případné náhradě škody nemůže kvalifikovaně vyjádřit. K právní jistotě, že budou týmy navrhovatelů zařazeny do soutěže vyhrazené akademiím lze pouze sdělit, že takovou jistotu jim nemohla garantovat ani schválená koncepce hokejových akademií, ani nesystémové zařazení některých klubů, které podmínky pro udělení statusu akademie ještě nesplnily nebo o jejichž žádosti příslušný svazový orgán nerozhodl. Taková rozhodnutí by bylo možno považovat za rozhodnutí učiněná v rozporu se schválenou koncepcí zřízení hokejových akademií a obecně i s postupně budovanou koncepcí řízení mládežnického hokeje. Na takový postup by si mohli oprávněně stěžovat všichni ostatní členové ČSLH.

IX. Rozpor se zásadou legitimního očekávání

Vzhledem k přijatému a nejméně od roku 2011 rozvíjenému systému budování Hokejových akademií, jehož logickým vyústěním je vytvoření samostatné soutěže pro juniorské týmy, které jsou zařazeny do tohoto systému, nemohly mít navrhovatelé legitimní očekávání, že jejich juniorské týmy budou do nově vzniklé juniorské ligy zařazeny bez toho, že by splňovaly jednu ze základních podmínek, kterou je udělení statusu „Akademie“

Z důvodů uvedených výše rozhodl pracovní senát Arbitrážní komise, jak je uvedeno ve výroku.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí pracovního senátu Arbitrážní komise ČSLH není v rámci řízení před orgány ČSLH přípustné žádné odvolání a jeho zrušení se mohou navrhovatelé domáhat pouze u obecných soudů nebo správních orgánů.

V Praze dne 26. července 2019

Doc. JUDr. Vladimír Balaš, CSc.

předseda Arbitrážní komise ČSLH

JUDr. Milan Štejr

člen pracovního senátu Arbitrážní komise ČSLH

JUDr. Pavel Hamerník, Ph.D.

člen pracovního senátu Arbitrážní komise ČSLH